

LIVON SANOMAT

Nro 1/2011

Irtonumero 8 €

Sisällys

Kyläpäällikön terveiset.....	3
Karhunveistoviikko Livolla 18. – 21.5.2011	3
Livokas ry:n tiedot	4
Livolaisten sukujen taustatietoa	5
Suolla kasvaakin bonsai-puu.....	7
Livon kylän uudet asukkaat	8
Vuoden 2009 elämää Niehkan kanssa.....	9
Livolla esillä metsät ja työllistäminen.....	12
Kalastuskunnan kuulumisia	13
Kuntoklubi.....	14
Urho Koivukankaan sotapäiväkirjat.....	15
Livon yhteisen alueen osakaskunnan (Livon kalastuskunnan) kalastuslupien hinnat vuodelle 2011.....	17
Harvan katsaus	18
Perhekerhossa tavataan	19
Lentopallon kyläsarja	19
Perhekahvilassa tuunattiin ja kierrätettiin	20
Aitto-ojan kalaveden osakaskunnan lupahinnasto, luvanmyyjät ja yhteystiedot kaudella 2011 – 2012	21
Tarinoita Lapin savottareissuista jatkuu: Kaarisahan aikaa	22
Pitkospuut Vitikkosaareen	24
Lentopallon kyläsarja lähestyy!	25
Kuulumisia hankerintamalta	26
Minnan päiväkirja 9.6. – 20.7.2001	27
Vuoden kyläläinen 2010 – Yrjö Perttu.....	29
Perhekeskusyhdistyksessä tapahtuu	30
Apua kotitalouksiin	31
Nuorten eräleiri 25. – 29.7.2011	32
Nuorten lentopallopainotteinen kesäleiri 29. – 31.7.2011	32
Vesiasiaa Livojoelta	33
Työpetari ry	34
Illikaisten sukutapaamisjuhla Livolla kesällä 2011	35
Illikaisten suvusta tietoa.....	36
Livon maa- ja kotitalousnaisten kuulumisia.....	36
Ikäihmisten lomapäivien kevät 2011.....	37
Äitienpäivä 2011	37
Lastennurkka	38
Hierontaa	39
Ilmoitustaulu	40
Palveluita.....	41
Livolla tapahtuu	42

Kyläpäällikön terveiset

Kevät on taas koittanut ja kesä on edessä. Livokkaan kohdalla on tulossa kiireinen vuodenaika, tapahtumia ja leirejä on pitkin kevättä ja kesää. Myös erilaiset Livon harrasteet -hankkeen osiot tarvitsevat meiltä voimia ja ponnisteluja hankkia omarahoitussuosuuksiin rahoitusta.

Talkoohenki näyttää ponnahtaneen taas Livolla mukavaksi, senhän osoitti tuo Vastasuon pitkospuureitin tekeminen. Bensasäiliön asentaminen aloitetaan heti, kun maa on sulanut ja saadaan sähkökaapeli maahan sekä pumppu pyörimään, niin täytetään säiliö ja bensan myynti alkaa. Myyntihän on tarkoitettu kaikille sitä tarvitseville ja se tulee olemaan 98. Seuratkaa ilmoitustauluja sekä Iijokiseutua talkoista ja tapahtumista.

Kyläpäällikkö Alpo Turpeinen

Keväiset terveiset kaikille täältä Kirsikankaasta toivottaa,

Alpo

Karhunveistoviikko Livolla 18. – 21.5.2011

Karhuja ja muuta mieleen juolahtavaa veistetään jälleen puusta Livon koululla Aimon aukiolla tänä keväänä. Tapahtumassa saavat sekä aloittelijat että konkarit koetella sahan purevuutta ja loihtia esiin puun sisällä piileskelevät hahmot.

Aloittelijoille on luvassa opetusta Timo Nevalaisen ja Kari Tykkyläisen toimiessa opettajina Livolla kansalaisopiston karhunveistokurssin tiimoilta. Kurssimaksu on 22 €. Myös Livokkaalle erillinen osallistumismaksu, joka sisältää tukin sekä T-paidan.

Kurssille ja veistämään ilmoittaudutaan suoraan Livon koululle p. 050 - 5520 280 tai sähköpostilla livo-kas@livo.fi. Karhunveistoviikolle ilmoittautuminen 7.5.2011 mennessä ja pölinheiton SM-kilpailuihin 13.5.2011 mennessä.

Tapahtuma huipentuu lauantaihin, jossa on uutta toimintaa edellisvuosiin nähden. Kajaanilainen karhuvalokuvaaja Tapio Kostet esittää **multimediaesityksen karhuista** klo 12 ja klo 16. **Pölinheiton SM-kilpailut** järjestetään klo 14. Kilpailussa on kaksi sarjaa; naisten ja miesten.

Kaikkina päivinä koululla on niin veistäjille kuin yleisöllekin tarjolla ruoka- ja kahvipalvelut, joten tul-kaapa viihtymään karhunveistoviikolle!

Livon koulun kioski avoinna aamusta iltaan karhunveistoviikon ajan!

Livokas ry:n tiedot

Kirsiojantie 31
93220 LIVO
puh. 050 – 5520 280 (tietotupa, kiosk, kirpputori, suoramyyni, kirjasto, lääkekaappi)
Tilinro OP 536004-5158137
Jäsenmaksu 5 €/vuosi
kotisivun osoite: www.livo.fi
sähköpostiosoite: [livokas\(at\)livo.fi](mailto:livokas(at)livo.fi)

HUOMAA MUUTTUNEET SÄHKÖPOSTI- JA NETTIOSOITTEET!

Hallitus

Puheenjohtaja Alpo Turpeinen	p. 040 – 0243 142	alappi(at)wippies.fi
Varapuheenjohtaja Pirjo Tuovila	p. 040 – 7392 447	pirjo.tuovila(at)livo.fi
Sihteeri Anni-Inkeri Törmänen	p. 040 – 5457 162	anni-inkeri.tormanen(at)sotkamo.net
Jouni Puhakka	p. 040 – 0634 325	jspuhakka(at)gmail.com
Mikko Salmela	p. 040 – 0388 435	
Virve Stenius	p. 040 – 5065 194	virve.stenius(at)livo.fi
Rahastonhoitaja Minna Perttu	p. 040 – 5049 663	minna.perttu(at)livo.fi

Soitathan töissä käyville iltaisin tai viikonloppuisin.

LIVON MONIPUOLINEN SUPERMARKETTI AVOINNA

KIOSKIN, KIRPPUTORIN,
SUORAMYNNIN, KIRJASTON,
LÄÄKEKAAPIN JA TIETOTUVAN
AUKIOLOAJAT

1.5. – 28.5. sekä 15.8. eteenpäin

ma – pe 10.00 – 18.00
la 10.00 – 18.00
su SULJETTU

29.5. – 14.8.

ma-to, la	10.00 – 18.00
pe	10.00 – 20.00
su	12.00 – 16.00

Kioskin, suoramyynnin, kirpputorin,
kirjaston, lääkekaapin ja tietotuvan

VAPUN aukioloajat:

la 30.4. 10.00 – 18.00
su 1.5. 12.00 – 15.00
ma 2.5. 10.00 – 18.00

HELATORSTAINA 2.6. 12.00 – 14.00

JUHANNUKSEN aukioloajat:

to 23.6 klo 10.00 – 20.00
pe 24.6. klo 10 – 14
la 25.6. SULJETTU
su 26.6. klo 12 – 16

Livolaisten sukujen taustatietoa

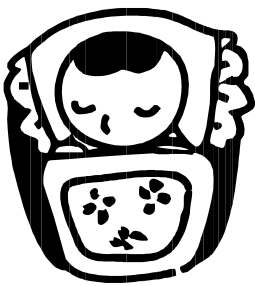
Kun viime lokakuulla olimme koululla Ikäihmisten lomapäivillä ja teemana olivat livolaiset suvut ja asiantuntijana oli varsinainen Pudasjärveläisten sukujen asiantuntija Paavo Lohvansuu, keskustelun aiheet rajoittuivat lähinnä vain Juutisen, Salmelan ja Kokon sukujen pohdiskeluun ja niissäkään pohdintoissa emme päässeet juuri alkua pidemmälle, lupasin, että voisin palata aiheeseen Livon Sanomien sivuilla.

Kuten jo silloin oli puhetta, useimpien livolaisten sukujuuret löytyvät Jongun Pelttarista, josta Pelttarin Perätalojen haarasta ovat lähtöisin nykyiset Illikaiset ja nykyiset Juutiset, Salmelat ja Kokot ovat Pelttarin Ikosten sukuhaaraa. Jotta tämä selostus ei menisi kovin sekavaksi, totean vain lyhyesti, että 1700 -luvulla Livolla oli vain kolme asuttua kruununtilaa, Illikainen, Puhakka ja Juutinen sekä näiden tilojen torppia ja mäkitupia (mm. Salmela oli Juutisen torppa). Ison vihan aikana venäläiset polttivat Puhakan ja Juutisen talot ja toistuvat katovuodetkin edesauttoivat nopeaa vaihtuvuutta asukkaiden, jopa asukassukujenkin kohdalla. Viimeinen alkuperäiseen Juutisen sukuun kuulunut isäntä oli 1750 -luvulla isännöyden saanut Matti Tuomaanpoika. Hänen veljensä Tuomas Tuomaanpoika muutti Salmelan torppaan asumaan ja anoi lupaa perustaa verollinen kruununtila Salmelaan. Lupaa hänelle ei myönnetty, mutta hänen poikansa Taneli Tuomaanpoika sai tilanperustamisluvan vuonna 1779 ja tila sai nimekseen Salmela, R:no Kollaja 42.

Matti Tuomaanpojan jälkeen Juutinen oli jokin aikaa autiona ja vuonna 1776 talo sai uudet asukkaat Siuruanjokivarresta, kun Antti Tanelinpoika Ikonen otti asuttavakseen Juutisen kruununtilan, mutta palatkaamme ajassa taaksepäin lähes parisataa vuotta. Jo 1500 -luvun lopulla Jongunjärven yläpään Pelttarinharjulla Korpjoen suussa sijaitsi vauras Pelttarin talo. Talo oli Vienan talvitien etappipaikka ja oli Karjalan laukkukauppiaitten suosima kortteeri- ja tavaravarastopaikka.

Pelttarissa 1656 (tai 1675) syntynyt Matti Eerikinpoika muutti rakentamaansa taloon saman järven rannan Piiralaan. Hänen kuolinvuodeksi on merkitty vuosi 1736. Hänen poikansa Taneli Matinpoika (s. 6.3.1704, k. 30.3.1771) lähti Isonvihan levottomina vuosina hakemaan omaa elintilaa, asuen ensin Pudasjärven alapuolella Kerälässä ja muuttaen sitten Siurualle Ikosenniemielle, ottaen sukunimekseen Ikosen. Taneli Ikonen toimi vuosikymmeniä käräjäoikeuden lautamiehenä Iin käräjillä.

Tanelin kolmantena lapsena syntyi 20.4.1734 Antti Tanelinpoika Ikonen, joka muutti vaimonsa Sigrid Jaakontyttären ja lastensa kanssa asumaan Livon Juutiseen vuonna 1776, mutta kuoli jo seuraavana vuonna, eli 7.6 1777.

Antti Tanelinpojalla oli neljä poikaa, joista ikäjärjestyksessä kolmas, Antti Antinpoika, s. 26.11.1759, muutti vaimonsa Briitta Juhontyttären kanssa asumaan Salmelan uudistilalle vuonna 1801, ottaen sukunimekseen Salmelan. Salmelan kruununtilan edellinen omistaja, Taneli Tuomaanpoika muutti asumaan Kivarinjoen Latvajärvelle ja hänestä on käytetty nimeä Latvakokko. Antti Antinpoika Salmelalla oli kolme poikaa, Antti, Taneli ja Juho, joista Juho muutti vaimonsa Valpurin kanssa Siuruanjoelle ja hänelle maksettiin perintönä tietty summa rahana (erorahaa).

Edellisestä ”erorahan” maksamisesta löytyy merkintä Kruununnimismies Eman E. Walleniuksen 8.n päivänä lokakuuta 1836 Salmelan kruununtilalla toimittaman katselmuksen pöytäkirjasta: *Vuonna 1836 8.s lokakuuta toimitti allekirjoittanut Kruununnimismies, talokas Johan Juutisen avustamana Kruunuvoudin, herra Carl Gustaf Elfwingin arvoisan käskyn johdosta taloudellisen katselmuksen Salmelan 1/8 manttaalin kruununtilalla N:o 42 Kollajan kylässä ja Pudasjärven pitäjässä Kemin kihlakuntaa. Laillisen sijoituskirjan mukaan hallitsevat tätä tilaa talolliset Johan, Anders ja Daniel Antinpojat, joista Johan*

noin 12 vuotta takaperin on muuttanut pois talosta ja jättänyt sen veljilleen Andersille ja Danielille, jotka tätä tilaa asuvat maksamaansa erorahaa 10 000 taalaria kuparirahaa vastaan.

Antti ja Taneli asuivat Salmelaa yhtenä talona, mutta Taneli rakensi jossakin vaiheessa oman pirtin lammin rantaan. Edellä olevassa katselmuskirjassa luetellaan Salmelassa olevat huoneet, mutta luettelo on hieman vaikeaselkoinen. Tulkiten luetteloa siten, että pihapiirissä oli kaksi erillistä asuinrakennusta ja lisäksi aivan uusi hirsikehä, käsittäen 4 kamaria ja esituvan ja vielä yhden asuinhuoneen tallirakennuksen päädyssä. Katselmuksen tarkoitus lieene ollut jo silloin Salmelan tilan jakaminen veljesten, Antin ja Tanelin kesken, mutta ainakin Kruununvoudin taholta oli epäedullista, että samaa taloa asui monta ”savua” yhden veromanttaalin alla.

Taneli Antinpojan jälkeen Tanelin vanhin poika Antti rakensi oman pirttinsä Salmelaan ja alkoi pyrkiä isänsä osuuden erottamiseen Salmelan tilasta. Vuodelta 1864 löytyy nimismies Abram Alex Plantingin laatima Kotisuon suopeltojen viljelyssuunnitelma ja karttaliite, johon on jälkikäteen lisätty maininta vuoden 1878 maakirjasta: *Livo 7 Kokko. Tila löytyy vuoden 1855 maakirjasta puolikkaana Salmelan talosta N:o 42 Kollajan kylässä. Perinnöksi ostanut talollinen Antti Tanelinpoika Kokko perintökirjan mukaan 5 huhtikuuta 1878.* Karttaliitteessä Salmelan ja Kokon raja on merkitty samalle paikalle, johon se vahvistettiin Isossajaossa vuonna 1872. Antin pirtti on jo silloin ollut nykyisellä paikallaan. Isonlahden rannan kohdalla. Antti Antinpojan jälkeen Salmelassa asuivat Antin pojat Kalle, Taneli ja Jaakko.

Katovuodet ja kulkutaudit olivat nälän heikentämille asukkaille kohtalokkaita Salmelankin asukkaista Jaakko ja vaimonsa Liisa, samoin kuin Jaakon isä, Antti Antinpoikakin kuolivat samana vuonna, vuonna 1867, kirkonkirjassa on merkintä, että nälkään ja tauteihin. Jaakon ja Liisan kolme täysorpoa lasta kasvatettiin Salmelassa aikuisiksi ja heistä Juho muutti asumaan Piilolan torppaan. Hänen jälkeläisiään ovat Piilolan, Alavainion ja Savelan Salmela-sukuiset asukkaat.

Kalle ja Taneli jakoivat Salmelan kahdeksi taloksi, Kallelle Salmela ja Tanelille Yli-Salmela. Tanelin pojat jakoivat vielä Yli-Salmelan kahdeksi, Yli-Salmelaksi ja Toukolaksi.

Kallen poika Aukusti hoiti isännyyttä isänsä jälkeen Salmelassa ja Aukustin veli Kustaa meni asumaan Hautalan torppaan. Torpparilain säätämisen jälkeen Kustu oli halukas erotuttamaan Hautalan torpan omaksi itsenäiseksi tilaksi, mutta kun veljesten välillä ei asiasta päästy hyvään yhteisymmärrykseen, sai Kustu ostaa Pudasjärven kunnalta torpanmaan Uusi-Illikaisen tilan maasta ja purki Hautalasta pirtin ja pystytti sen nykyisen tolpan paikalle. Kustu ja Jenni asuivat siirtymävaiheen aikana joitakin vuosia Harjun torpassa. Kustun ja Jennin vanhin poika Sakari asui perheineen Harjussa useita vuosia ennen Ylitaloon muuttoa.

Vanhassa Salmelan asuinrakennuksessa oli iso pirtti, vielä paljon isompi, kuin Kokon pirtti (tai ainakin nyt muisteltuna sille tuntuu) ja oli kait 1950 -lukua, kun se purettiin ja olikohan Markukselan Niilo se kirvesmies, joka rakensi niistä hirsistä nykyisen Salmelan. Tosin Esko on tehnyt rakennukseen paljonkin muutostöitä sen jälkeen. Niistä vanhan Salmelan hirsistä riitti vielä Laitalankin pirttiin hirret, Flygareen Eetun perhe asui pitkän tovin ennen Kalliosuolle muuttoa Salmelan pirtin hirsistä rakentamassaan pirtissä.

Vielä muutama muistelu Kokko-Antista. Antti toimi pitkän aikaa kihlakunnan käräjien lautamiehenä. Oli kova eläjä ja osti voimansa tunnossa Illikaisen maasta ensin 1/6 –osaa, eli Sakarilan maat Sakari Illikaiselta ja myöhemmin lopunkin Illikaisesta, eli 5/6 –osaa Kalle Laivamaalta. Antti Tanelinpoika hukkui Kokonlahteen 3. päivä toukokuuta 1895 ja jätti jälkeensä ison perikunnan. Antin pojat, Kalle ja Hermann ryhtyivät ostamaan osuudet kaikilta muilta

pesän osakkailta ja joutuivat myymään Illikaisen maat, ensin Sakarilan maat Antti Lybeckille ja sitten 5/6 -osaa Illikaisesta Sakari Jaakonpoika Illikaiselle. Antti Tanelinpojan jälkeen pidetyssä perunkirjoituksessa pesän varat olivat 6828 markkaa ja velat 2729 markkaa. Kuolinpesän nettoarvoksi jäi 4009 markkaa ja kun pesän osakkaita oli 12 osakasta, oli ylimääräisistä pesän osista luovuttava, että edes kantatila pystytettiin lunastamaan.

Paljon olisi vielä kerrottavaa tämänkin Pelttarista lähteneen sukuhaaran asioista ja vaiheista, mutta tämä riittänee tällä erää.

N. K.

Suolla kasvaakin bonsai-puu

Aavoilta peltoaukeilta tänne tultua suon määrä ja kauneus voi hämmästyttää. Viljapeltojen ikävää lievittää paljonkin uuden maailman löytäminen ja sen monimuotoisuuden tutkiminen.

Nykyään hehkutetaan itämaisilla ajatuksilla, miten meditatiivista on harrastaa bonsaita, taijita, fengshuita ja joogaa. Täytyy tuntea, kun zen kulkee kehossa ja voimistaa.

Nykyään kaikki on meditatiivista. Neulominen, leipominen, sauvakävely, pajutyöt, oleminen. Samoin downsifting, elämän kohtuullistaminen on suuressa huudossa. Ihmiset kaipaavat takaisin perusasioiden äärelle. Etsitään rauhaa ja hiljaisuutta, ei jakseta suurien paineiden alla. Halutaan tehdä jotain näkyvää käsillä ja ajatella ajatukset rauhassa. Joskus kuunnellessani tuttavien nopeatempoista elämää, mietin miten ihmeessä yhteen päivään tai viikkoon voi mahduttaa niin paljon. Ja onko se pakollista? Mitä ilman voisi olla, ja minkä arvoista mikäkin on. Ja miksi ei vain voi olla hiljaa yhdessä paikassa. Mitä pahaa silloin tapahtuu. Ehkä mieleen saattaakin pujahtaa ajatus siitä, mitä omaan elämään kuuluu. Kuuluuko minulle juuri nyt hyvää. Oma elämäni on kohtuullistunut ihan itsestään, valintoja tehden ja elämän arvoja päivittäessä. Suurin saavutus on hetkessä eläminen, siihen ei mahdu murheita menneestä, ei huolia tulevasta. Eilistä ei voi elää uudestaan ja huomista ei voi elää etukäteen. On pakko olla tässä päivässä, hetki kerrallaan. Se voikin olla nykyihmiselle pelottavaa, kun ei voi hallita kaikkea.

Täällä harvaan asutulla seudulla nämä kotoilut ja hidastelut hoituu itsestään. Asunnon vieressä ei mahtaille kauppakeskus eikä fitness-center. Asiat hoidetaan kerralla kun kerran maalikylille lähdetään. Ja mitä ei ole, sitä ei juuri nyt tarvitse. Minulta on kysytty, miten joku voi muuttaa sinne, missä ei ole mitään. Vastaus on äärettömän yksinkertainen; Minulle siellä on kaikki.

Mennäänpä takaisin suolle. Hilla-aikaan tajusin liikehtiväni kuin paraskin taijimestari. Ne vähät hillat oli varjeltava, ettei yksikään musertuisi jalan alle. Siinä tuli mieleen ettei suon vieressä eläjä kaipaa itämaisia lajeja, marja-aikaan varsinkaan. Suolle voi mennä hiljaisuutta kuuntelemaan ja ihmettelemään että siellä kasvaa bonsai-puu. Se taitaa olla mänty.

Ajatuksen juoksua Karsikosta

Livon kylän uudet asukkaat

- Ritva ja Jukka Murtoniemi -

Talven taittuessa kohti kevättä kuulin, että Harjulaan on muuttanut pariskunta Utsjoelta saakka. Varmaan kaikki livolaiset oli innoissaan, kun vielä saimme tietää, että saamme oman kampaamon kylälle. Itsekin tilasin ajan ja täytyy sanoa että ilta vierähti tosi nopeasti – oli niin mukavaa istua kampaamon tuolissa, nauttia ja jutustella uusien kyläläisten kanssa...

Ritva on paljasjalkainen oululainen ja Jukka on saamelaista sukua mummon puolelta, Inarissa syntynyt.

”Muutimme Livolle Utsjoelta Tenojoen rannalta, jossa vietimme viisi vuotta. Meillä on kolme aikuista tytärtä ja lastenlapsia sekä isomummo”, kertoo Ritva ja jatkaa: ”Ensin suunnittelimme muuttoa Ouluun tai Kellon Kiviniemeen, mutta sitten alkoi tuntua ettei ihan vielä... Joten ihastuimme Livoon. Luonnonrauhaan ja jokeen, ja sen monimuotoisuuteen sekä talvella että kesällä. Tärkeäksi koimme myös asian, että Livo oli valittu vuoden kyläksi”. Ritva ihaileekin metsää – suurta metsää; havupuineen joka on kuin satumaaailma.

Uusin kyläläisten harrastuksiimme kuuluu kaikki ulkoiluun liittyvä, kuten marjastus, sienestys ja kalastus. Jukka on ollut Tenolla Outakoskella soutamassa turistien kanssa ja mukana poroaitatöissä, kuten tuntureilla aitoja purkamassa ja rakentamassa.

Uudet livolaiset: Jukka ja Ritva Murtoniemi

Ritva kampaamotiloissaan

”Kun on kaupungissa on ikänsä asunut ja nyt, kun olemme muuttaneet tänne maaseudulle niin huomaa, että ihmiset lähestyvät helpommin ja auttavat toisia. Se tuntuu tosi mukavalle”, Ritva mainitsee.

Ritvalla on kotikampaamo **RITUN HIUS**, josta aikoja saa varata myös iltaisin sekä lauantaisin. ”Teen mielellään hääkampauksia, ja monenmoista osaamista on vuosikymmenien aikana kertynytkin...”, Ritva kertoo. Saman huomasi itsekin noustessani kampaamon tuolista.

Joten vielä kerran tervetuloa tänne livolaisiksi ja viihtykää seurassamme.

Toivottelee,

Ulla (myös kuvat)

Vuoden 2009 elämää Niehkan kanssa

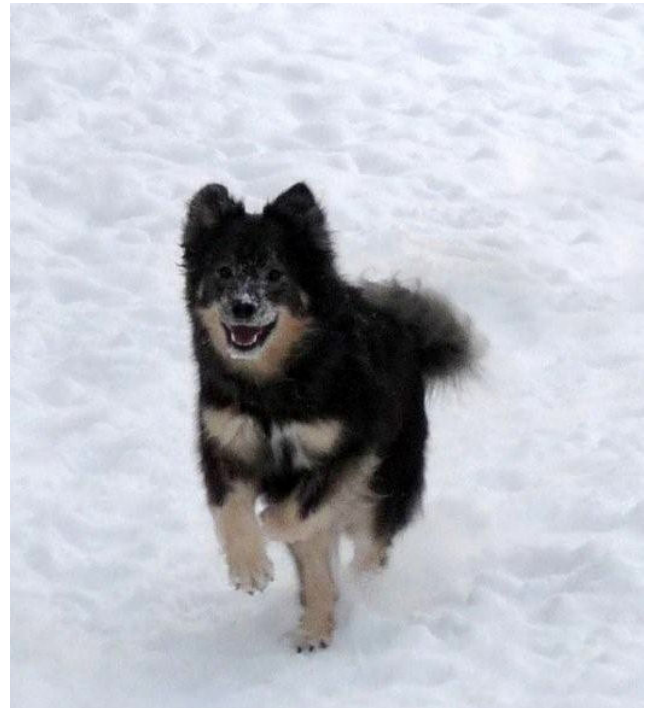
Kukapa olisi arvannut, että vuosi voi mennä näin nopeasti, kuin on mennyt tämä ensimmäinen vuoteni Niehkan kanssa. Tuntuu, että aivan vastahan tämä koiru tuli tänne luokseni 1,4 - vuotiaana ja tammikuussa Niehka täyttää jo 3 vuotta.

Nyt on koettu kaikki vuodenajat ja monenlaiset päivät ja viikot. Mukaan mahtuu niin iloisia kuin surullisiakin asioita. Mutta jokainen päivä alkaa aina iloisesti leluja vingutellen ja heitellen. Eipä sitä voi itsekkään olla kovin happamalla naamalla, kun koiru alkaa heti herättyäni vinguttaa aamu-vingutustaan ja hyppelee iloisena lelujensa kanssa. Miten sille voikin olla aina yhtä ihana asia, että emäntä nousi nyt ylös, jippii! Koskaan Niehka ei herätä, on ihan hipihiljaa siihen asti, että nousen ylös. Monesti ajattelen, että meillä ihmisillä olisi niin paljon oppimista koirista, että jokaiseen alkavaan päivään pitäisi nousta ilolla.

Onhan sitä Niehkalla välillä ihmetystäkin kotonan... kun emäntä alkaa öristä, tuhista ja äänтелеe niin perin kummallisesti. Sairastin pari äkäistä flunssaa viimetalvena ja koirahoitaja oli kummissaan. Aina kun aivastin, Niehka säntäsi vaikka nukkumasta viereeni ja katsoi silmät ymmärkäisinä, että voi kauhea, mikä sinulla oikein on. Ja kun yskin, niin taas oli hoitaja vierellä katsoa tapittamassa, että saapa nähdä selviääkö tuo hengissä. Mutta hengissä selvittiin, vaikka Niehka oli kyllä usein sen näköinen, että ei sinusta taida enää eläjää tulla.

*"Miten mukavaa, ajatteli koira kopassaan,
kuulla ihmisten tasaista puhetta,
tietysti joskus jokunen riitasointukin siellä
ja laulunliekutusta, jota koira ei niin ymmärtänyt
mutta rakasti noita kaikkia
tutuja ääniä, sanoja.
Vaikka jotkut sanat niin kuin "kauppaan"
tarkoitti, ettei koira päässyt mukaan.
"Tulen kohta" tarkoitti myös sitä.
Mutta kaikki ne hurmaavat
riemua rinnassa nostavat,
koiralle kuuluvat sanat:
"pääsee", "mennään"
ja monta muuta yhteistä
sanaa ihmisten kanssa,
ne luovat yhteenkuuluvuutta,
elämän turvaa."*

Talvella taivallettiin jääpeitteen kestäessä kodin vieressä kulkevaa Iijokea pitkin. Lumi kimmelsi niin kauniisti ja Pudasjärven jälle päästyämme Niehka sai kirmailla vapaana, jos ei sattunut olemaan muita kulkijoita näköpiirissä. Voi sitä talven riemua, kun sai vetää spurtteja lumi pölisten ja välillä kieriskellä hohtavassa lumessa. Joen jääpeite ei vain ollut kovin kauan turvallinen kävellä, viimeiset talvet eivät ole täällä pohjoisessaan olleet enää sellaisia kuin ennen.

Niehka kirmailee lumella

Välillä kierretään kodin vierestä kulkevaa rantapolkua pitkin ja käydäänhän me tietysti myös kylilläkin asioilla. Lapsukaisia tulee usein Niehkaa silittelemään. Hauskan kuulosta oli kerran, kun yksi pieni tuli Niehkan luo, kätösillään silitteli Niehkan korvia ja sanoi: "ihanat koovat, ihanat koovat". Sattaapa vastaantulevissa aikuisisakin löytyä rapsuttajia. Vaikka joskus kyllä saattaa kuulla niitä toisenlaisiakin mielipiteitä koirista...

*"Kun kuljemme kylällä asioilla koira ja minä,
hän omillaan, niillä pylväänjuuriasioilla
ja minä omillani
kaupat, pankit ja postit,
tapaamme ihmisiä
Kyllä on koirat terhakoina, sanoo yksi vastaantuli
lija"*

*ja tervehdykset puolin ja toisin ovat riehakkaat,
iloiset.*

Vihaisia noista tulee vanhemmiten, sanoo toinen.

*En minä vaan koiraa ottaisi riesakseni,
meni ja jupisi mennessään.*

Hauva, sanoo kolmas vastaan tulija vaunuistaan.

*Ehkä se näki koiran silmissä ymmärtävän pil-
kahduksen,
tuo pieni.*

*Ollaan samanarvoisia kansalaisia ehkä,
ainakin kokoon nähden.*

Niinhän se on.

*On meitä niin monta mieltä kuin miestä
miten koiraa karvoihin katsotaan.”*

Hihnäkäyttäytymistä on kovasti harjoiteltu, ettei menisi nelivetoa hihna soiden joka suuntaan. Sen Niehka on ymmärtänyt, että milloin nameja tulee palkaksi ja hakeutuu ajoittain vierelle ja ottaa katsekontaktia. Sitten taas vauhdilla eteenpäin... Joskus emäntä tuntee ylpeyttä siitä, että asiassa on edistytty ja joskus taas tuntuu, että käsi on venynyt ainakin puoli metriä hihnan jatkona.

Olipa sää mikä tahansa, aina on Niehka valmiina lenkille lähtemään. Koskaan ei tyttö sano, että enpä taida nyt jaksaa lähteä. Kyllä se taitaa olla emäntä, jota välillä laiskottaa lähteä, jos vettä tai räntää tulee taivaalta niskaan. Mutta ennen kaikkea tunnen suurta kiitollisuutta siitä, että kotona on tämä koirakuntopyörä, se on niin tärkeä selkäsairauteni ja reumani takia. Aina on oma kaveri valmiina lähtöön.

Kevään myötä saapui suru ja Niehkan tassuterapeuttina olo Honkakodilla loppui. Äitini poistui luotamme toukokuussa. Kyllä oli minulle Niehka-tassuterapeutti tarpeen surun ja eronikävän keskellä. Orvolta olisi tuntunut ja tuntuisi elo ilman Niehkaa. Monet kerrat lenkille lähtiessä Niehka yritti aluksi vetää Honkakodin ovea kohti ja ihmetteli selvästi, että miksi emme mene enää sinne. Olihan se tottunut, että joka päivä lenkille lähtiessä käymme samalla Helmi -äidin luona Honkakodissa. Ja ennen kaikkea se, että siellä sai sitä makkaraa, hellyyttä ja lämpimiä sanoja Ritva-hoitajalta. Kun tyhjensin äidin huonetta, hoitajat sanoivat, etten saa lopettaa Niehkan kanssa siellä käymistä, koska vanhuksat niin tykkäävät siitä. Ehkä sitten, kunhan aikaa kuluu ja ei tee enää kipeää, ettei äiti olekkaan siellä huoneessaan. Jospa sitten taas Niehka pääsee makkaraa hakemaan ja vanhusten siliteltäväksi.

Käymme me aina välillä toisessa hoitopaikassa, siellä asuu vammautunut veljeni. Sielläkin Niehka menee vanhusten luo silityksiä hakemaan ja saa hymyn nousemaan monien kasvoille. Yksikin mummeli sanoi viimeisellä käynnilläämme Niehkalle, että voisitko sinä jäädä tänne minulle iloksi. Iloa tämä tassuterapeutti tuo monelle lapsen ja vanhuksen elämään.

Niehka kävi kesällä agilitykurssin ja sehän se oli kyllä kivaa. Putki oli ensin vähän pelottava, piti aina äkkiä palata puolesta välistä takaisin. Mutta sitten sekin meni vauhdilla vaan läpi. Keinulauta ei myös oikein vakuuttanut, kun se niin kummallisesti keikkasi ja kolahti itsekseen. Mutta kyllä siitäkin selvitettiin, kun emäntä vähän auttoi keinun tasapainottamisessa. Kaikki hypyt sujuivat todella mallikkaasti, samoin puomi ja A-este. Kepitkin tuli pujoteltua sukkelaan emännän namiohjauksella. Niehka sai paljon kehuja Kata-opelta, että näkee, että koiru nauttii siitä tekemisestä ja oppii tosi nopeasti. Sanottiinpa, että Niehka on muuttunut vuodessa tosi paljon. Arasta koirusta on tullut reipas ja tomera tyttö.

Agilitykoira Niehka putkessa

Näyttelytreeneissä olemme käyneet vaihtelevasti. Se ei vain jotenkin tahdo sopia meidän kummankaan mieleen. Niehkan mielestä siellä pitäisi olla paljon, paljon enemmän toimintaa, eikä vaan olla töksöttää. Ja olisi niin paljon ihania hajuja haisteltavina joka puolella. Kotona on kyllä harjoiteltu seisomiset ym. mutta kun Niehka päättää aina joskus treeneissä, että minähän en varmasti seiso, kun en ole koskaan kuullutkaan mitä se sellainen

tarkoittaa. Siinä sitten emäntä korvat punaisena yrittää saada koiruansa aloilleen.

Ja kun mennään ringissä ympyrää, niin Niehka haluaa siihenkin huomattavasti paljon enemmän vauhtia lisää. Satanen mittariin ja sitten mennään niin, että hippulat vinkuu. No kun toiset saattaa päästä karkuun, kiinnihän ne pitää saada. Sainoinkin viimeksi, että jotenkin minusta tuntuu, että me emme taida enää tulla näihin treeneihin...

Mutta kas kummaa, seuraavalla kerralla tämä Niehka -neiti onkin kuin mallioppilas, seisoo oma-aloitteisesti, ottaa tiiviisti katsekontaktia, eikä hauku. Ainostaan vain rengasta kiertäessä tassut tahtovat väkisin viedä enemmän kuin hihna antaa myöten. Onhan se mukava sellaisen kerran jälkeen kotona iltaa viettää ja ajatella, että kylläpäs minulla onkin sitten mahtava koiru... Silloin ei kannata ajatella edellistä eikä seuraavaa kertaa.

*"Kuitenkin kaikitenkin
yhtä rakas se on aina, aina,
nauhojen kanssa tai nauhoitta.
Ja se tietää sen."*

Aikamoinen veijari tämä lappalainen myös on. Minulla on tuolla eteiskäytävällä kori, jossa on monenlaista kampea. No, Niehka tietää, että ne eivät ole häntä varten, mutta kun... koiru häviää vähin äänin sinne suuntaan ja niin alkaa kuulua rominaa, kun tämä kaveri penkoo tavaroita. Sitten tulla töröttää millon vaateharja suussa, millon on kenkälusikkaa ja millon mitäkin. Siis se ilme, mikä Niehkalla on, kun se tulee olohuoneeseen, sitä ei osaa sanoa kuvailla. Tulee ihan hipihiljaa ja pysähtyy heti olohuoneeseen tultuaan, että katoppa mitä minä löysin. Katsoo siinä niin kauan, että sanon, että no mitä sinulla nyt on. Jo alkaa häntä heilua ja tulee niinkuin tyrkylle ja siinä sitten "intämme", että kumman se tavara on. Se on meidän leikkimme, jonka päättämme aina siihen, että minunhan se tavara oikeasti on.

Arvatkaapas mitä, Niehka on saanut yhden pennunkin. Tässä kesällä yhtenä aamuna herättyäni Niehka juoksi petilleen ja kurkisteli sieltä sen näköisenä, että tule katsomaan mitä minulla on täällä. Voi sitä ihmettä, sinne oli syntynyt yöllä yksi pentu. Samanvärinen kuin Onni isä, ihana parkki. Siellä sitten Niehka -äiti laittoi pentuaan massunsa alle imemään. Mutta emäntä tuli ja otti pennun pois ja laittoi sen lelukoriin. Niehka meni ja haki viivana takaisin ja katsoi minua sen nä-

köisenä, että on minulla kyllä tosi pöljä emäntä, kun vie vauvan lelujen sekaan. Siinä sitä sitten yritettiin keksiä muuta ajateltavaa ja puuhaa, koska olemme saaneet neuvoja, että pitää muuta ajateltavaa koiräidille keksiä lastenhoidon sijaan.

Possupennun pyllä pitää välillä putsata, toteaa Niehka -äiti

Joka yö oli aina pentu haettu petille emon vie-reen ja yhtenä yönä Niehka oli vienyt pennun nenän eteen puruluun ja lelunkin. Huolehtivainen emo kun on, yrittää pitää pennustaan hyvää huolta. Se pentu oli ruskea pehmolelukoira, paremman näköinen kuin se edelliskesäinen kirkkaan keltainen, kuminen pentu.

Yritin taas silloin lohdutella Niehkaa, että jospa sinä saisit joskus tulevaisuudessa hoidella ihan oikeita pentujasi, niin ei tarvi aina noita leluja hoidella. Mistäpäs sen tietää, vaikka jossakin olisi komeita sulhasehdokkaita odottamassa Niehka -neitosta?

Lokakuussa tapahtui yksi merkittävä asia: Niehka onkin nyt minun ihka ikioma koirani! Ei ole enää tyttö sijoituksessa minulla, vaan omaksi koiraksi ostettuna. Jotenkin se tunne sydämessä on nyt erilainen. Sitä katsoo Niehkaa, että minun oma, rakas koirulinihan se siinä. Vaikka onkin välillä pikku pöhköliini ja touhottaja, niin silti se on aina yhtä rakas. Elämästään nauttiva, iloinen koiratyttö. Minun oma Niehkani.

*"Meillä on vanhan koiran kanssa
yhteinen leikki
jota varten on varattuna
joka päivä pari minuuttia
jossain kiireen kolosessa.
Päivää,
sanon ja ilmeikkäästi,*

*melkein voi sanat kuulla,
se ojentaa etutassunsa.
Päivää. Toinen etutassu.
Käpälä, käpälä,
silitän sen takajalat.
Häntä, hännän hyväksyvä heilahdus,
taas voisi luulla sen kohta puhuvan,
ja sipaisen häntää kädelläni.
Korva, korva.*

*Puserran hellästi käsiini
molemmat terhakat korvat.
Koossa on koira,
koossa päivän pieni lämmin hetki.
Olemme tervehtineet toisiamme,
huomanneet toisemme,
tunnustaneet,
on hyvä kun olet siinä.”*

Lahja Nurmela (myös kuvat)

(Seija Mäki, runokirjasta On kotona koira tai kaksi, runoja lainaten ja mukaillen.)

Livolla esillä metsät ja työllistäminen

Viime maaliskuussa järjestettiin Livon koululla, nykyisellä kylätalolla, Metsät tuottamaan – tilaisuus. Kokoon-tuminen järjestettiin, koska, maa- ja metsätalous sekä muu pienyritystoiminta ovat pääasiallisia tahoja, joissa sivukylien työpaikat syntyvät tulevaisuudessakin. Tilaisuuden järjestäjinä toimivat yhteistyössä Kerttu ja Kauko –

Metsät tuottamaan –tilaisuuden osallistujia.

hanke, StoraEnso, Pudasjärven metsänhoitoyhdistys ja Metsäpalvelu Kerälä Oy. Tilaisuuteen oli saapunut pieni, mutta sitäkin aktiivisempi yleisö, joka keskusteli ja otti kantaa esiin tulleisiin asioihin.

Hankintaesimies Heikki Toivanen toi esille mahdollisuuksia ja edellytyksiä, joilla puunmyyjä saa parhaimman tilin myymästään puusta sekä miten nykYTEknologia ja tietotekniikka voidaan yksinkertaisella tavalla yhdistää puukaupanteossa.

Metsänhoitoyhdistyksen toiminnanjohtaja Jussi Perttu kertoi yhdistyksen toiminta-ajatuksista ja palveluideasta sekä metsätalouden rahoituksesta, joilla halutaan edistää paikallisten metsänomistajien etua sekä tavoista, miten metsien kestävä käyttö ja luonnon monimuotoisuus turvataan tulevaisuudessa.

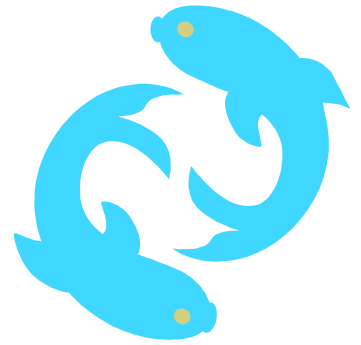
Metsäpalvelu Kerälän Timo Kerälä esitteli, millä tavoin metsäpalveluyrittäjä voi tarjota paikallisesti ammattitason erilaisia metsänhoitopalveluita.

Paikalla oli myös edustaja Kerttu ja Kauko –hankkeesta, joka kertoi, miten rekisteröityneellä yhdistyksellä taikka yrityksellä on mahdollista työllistää sivukylien pitkäaikaistyöttömiä.

Jouni

Kalastuskunnan kuulumisia

Vuosi 2011 on jo edennyt siihen malliin, että kalastuskunnassakin (osakaskunnassa) on osakastenkokouksen aika. Mutta ennen kuin uutta aletaan suunnitella, on syytä luoda katsaus viime vuoteen. Livon Sanomien joulukuulla ilmestyneessä numerossa kerroin jo niistä vaikeuksista, joita ”vaelluskalat palaavat”- hanketta kiusasivat viime kesänä. Livojokeen piti siirrettävän 50 kutukypsää merilohta, mutta kun Raasakan voimalan alla pyynnissä olleeseen RKTL:n paunettiin ei uinut lohia, oli tyytyminen neljään Valkolan laavurannassa ja seitsemään Illikaisen koskessa vapautettuun loheen ja nekin enimmältä osin uroskaloja.

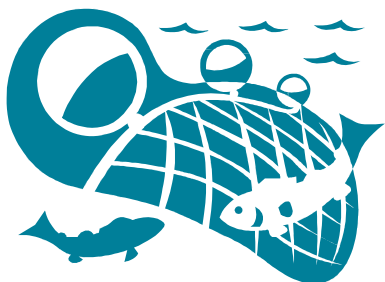

Positiivista oli tieto syksyn 2009 kudun onnistumisesta. Nyt on tarkentunut tieto viime kesänä tehdyn sähkökalastuksen tuloksista. Molemmista Peurakoskista on tavattu kohtalaisen hyvä poikastiheys. Myöskin Vääräkoskesta ja Saarikoskesta on tavattu keväällä kuoriutuneita merilohen poikasia.

Vaelluskalat- projektin alkurahoitus oli vain vuosille 2009 – 2010 ja päättyi siis viime vuoden loppuun. Nyt on jatkorahoitus varmistunut ainakin kolmelle seuraavalle vuodelle. Viime vuoden aikana valmistui Ijoen jo rakennettujen voimaloiden kalateiden yleissuunnitelma ja nyt tälle vuodelle on rahoitus saatu voimalakohtaisten rakentamissuunnitelmien ja kustannusarvioiden laatimiseen. Yleissuunnitelman yhteydessä puhuttiin kokonaiskustannuksista, jotka liikkuvat 15 miljoonan euron paikkeilla. Rakentamisaikataulu on paljolti riippuvainen rahoituksen järjestymisestä. Voimayhtiö, joka on esteet kalan nousulle rakentanut, ei ole halukas kalateitä rakentamaan. Valtion rahoitus ja EU- tuet jäävät ainoiksi vaihtoehtoiksi. Voimayhtiö on taas tekemässä uutta muunneltua Kollaja – suunnitelmaa ja poliittiset päättäjät puhuvat jo ydinvoimalarakentamisen sijasta ennen rakennettujen vesivoimaloiden lisätehoista altaita rakentamalla. Saa sitten nähdä, miten lohiprojektin käy.

Viime vuosi mentiin ihan totutusti ” tasaisen vauhdin taulukolla ”. Lupamyynti ylsi ihan edellisten vuosien tasolle ja tilinpäätöksessä viivan alle jäi 400 euroa, niin kuin jo joulukuulla ennakoitiin. Tälle vuodelle mennään vanhalla tutulla kaavalla. Uutta on kalastuslain uudistuksen mukanaan tuoma muutos kalastuksen valvontaan. Kalastuskunnan nimeämät kalastuksenvalvojat eivät saa enää mennä omillakaan kalavesillä kyselemään kalastuslupia. Ainoastaan verkkojen ja katiskoiden merkitsemisen valvomiseen heillä on oikeus. Livon kalastuskunta on saamassa lisää näkyvyyttä netissä, olemme mukana Ijoen vesistön kalastusalueen kalastuskohteet sivustolla osoitteessa www.ijoki.fi/kalastuskohteet.

Uutta on myöskin tilintarkastuslain muutos. Osakaskunta voi valita tilintarkastajien sijasta kaksi toiminnantarkastajaa tarkastamaan osakaskunnan toiminnan ja hallinnon lainmukaisuutta ja tarkastamaan myös tilit ja antamaan tileistä lausunnon osakastenkokoukselle. Toiminnantarkastajien valinta edellyttää osakaskunnan sääntöjen muuttamista 13.sta pykälän kohdan 15 osalta. Osakaskunnan hoitokunta piti osakastenkokousasioita valmistelevan kokouksen Jokimaassa 30.3.2011. Päätettiin esittää yleiselle kokoukselle, että osakaskunnan sääntöjä muutetaan siten, että kokous valitsee tilintarkastajien sijasta kaksi toiminnantarkastajaa. Jos sääntöä ei muuteta, joutuisimme tarkastuttamaan tilit KHT- tai HTM- tutkinnon suorittaneilla tilintarkastajilla ja se maksaisi enemmän, kuin osakaskunnan vuoden nettotulot ovat.

Kalastuslupien hinnat päätettiin esittää edellisen vuoden listan mukaisina. Lupien myyntipisteet päätettiin esittää entiset; Livokkaan kioskia, Esko Riihiäho, Niilo Kokko ja Yrjö Niskala. Verkkopyynti päätettiin esittää viime vuotiseen tapaan sallittavaksi jokiuomassakin suvannoilla ja lahtiperukoissa vain kesäkuun loppuun, eli viimeistään siinä vaiheessa, kun ensimmäiset merilohet vapautetaan Livojokeen, ei verkkoja saa olla enää pyynnissä. Päätettiin esittää järvitaimenen istutuksista johtuva kahden viikon rauhoitus Illikaisen koskessa edellisten vuosien tapaan.

Sääntömääräinen osakastenkokous pidettiin lauantaina 16.4.2011 koululla. Kokous vietiin läpi vähin keskusteluin ja äänestyksin ja päätökset tehtiin hoitokunnan esitysten pohjalta. Hoitokunnassa jatkavat erovuorossa olleet Niilo Kokko, Eero Niemi ja Jouni Puhakka. Hoitokuntaan kuuluvat lisäksi Aaro Perttu, Alpo Turpeinen ja Yrjö Niskala.

Kireitä siimoja ja hyvää kalastuskesää kaikille!

N. K.

J.K. Livolaiselta vaappumestarilta Eppu Illikaiselta on tulossa tälle kesälle myyntiin huippu-uutuus, lohivaappu, ja Eppu on lupautunut tulemaan taas Livon kesätapahtumaan esittelemään ja myymään valmis-
tamiaan vieheitä. Eppu on ollut ansaitusti esillä niin paikallislehdessä kuin Oulu-lehdessäkin, joten eipä aiheesta nyt tämän enempää.

Kuntoklubi

Livon koulun salissa kuuluu hersyvää naurua ja kohta löydämme itsemme sangen haasteellisista venyttelyasennoista. Vaihtoehtoisesti vuorossa voi olla tehokas mutta hupaisa kuntopiiri, jossa hyödynnämme Livokkaan upeita kuntoiluvälineitä.

On siis Kuntoklubi-ilta.

Laiskana liikkujana tarvitsen ryhmäkuria ja reippaan vetäjän, siis jumppaa tiettynä iltana. Tätä kinusin aikani ja näin sen myös sain. Toki vallan eri vinkkelistä kuin toivoin. Sieluni silmillä näin itseni huhkimassa salin perimmäisessä nurkassa, mutta nyt saankin olla etulinjassa joukkoa vetämässä. Kiitos vain tästä... Alkuun päästyä homma on huomattu tavattoman mukavaksi, johtuen mahtavasta porukasta jonka kanssa on ilo reippailla. Bonuksena saan liikkua tavallista enemmän ja hyvän mielen lisääkin tulee. Toivottavasti muutkin

Tuolijumppa käynnissä. Ei sitten olekaan mitään mummojen jumppaa, vaan kovaa työtä!

Jumpan nuorin osallistuja Veera äitinsä Birgitan kanssa.

klubilaiset saavat liikkumisen iloa ja potkua viikkoonsa.

Jos et vielä ole lähtenyt liikkeelle, mutta mielessä kaihtaa ajatus suunnata koululle maanantai iltana, olet tervetullut mukaan joukkoon. Luvassa on vielä monenlaista mukavaa ja toiveita otetaan vastaan. Kevättä kohden siirrymme myös ulkosalle tarkastelemaan vaikkapa pelimahdollisuuksia ja piipahdamme reippaalla lenkillä Livon kauniissa maisemissa.

Sonja

Urho Koivukankaan sotapäiväkirjat

Ajalla 5.3.1940 – 23.6.1941

9.3.1940 Maaliskuun 5 - 8 p:nä lutsatti Käreällä KJ:n kaan Neostemichille (Minulla oli (p:nä)). Määräys olla Leningassa 14.3., mutta rauhanteon johdosta, ei päästy tähän aikoihin, kun kaikki autot ja junat määrätty Etelä-Suomeen, vaan myönnettiin riittävä lyhyt.

21.3.1940

Lähtettiin Käreällä Ruotsalaisia linjoja-anteissa ja samana iltana jätettiin Leningaan, siellä majoitettiin kirjien kansainväliseen. Mutta jo seuraavana päivänä muutettiin Kansainväliselle, siellä oli yhtenä yönä yövarjoissa yhden tunnin. Leningassa oliin jo vähin harjoituksissa, sitten toisena päiväsiäpäähän lähtettiin juna ja jätettiin edellä koki (muonella meistä ensimmäinen juna). Pöytäkirjan aikana järjestettiin suojeluskuntatalossa. Oulussa, siitä jätettiin matkaa jo seuraavana aamuna anteissa tänne Haapavedelle, jossa majoitettiin taas kansainväliselle. Tämä on kunnista seutu (Suuri ja siitä rakennettu kirkonkylä jossa on mm. Kansainvälinen, Yhteiskunta ja Eväntähtö). Maasto on kahden puolen Pöytäkirjan kunnallista ensimmäiseen määrittämiseksi jätettiin kirkon rinteet riittävästi kunnallisiin puolen jakeen siis vasta koki Leningan läheisillä. Täällä oli ensin järjestelyitä uunapana päivänä. Sitten tuli varsinainen harjoitus. Herätykseen kello 6 aamulla, 7 aamunjakso, 8.30 - 9 oppitunti, kello 9 - 11 harjoituksia, 11 - 13 mukailu, sitten jätettiin harjoitusta, kello 17 mukailu, oppituntia, ym. 20.45 illanharjoitus ja 21 mukailuunmeno, tössä on pidettäväksi aina päivän ohjelmaa.

31.3.1940

Käytiin kirkossa, järjestys on aina kunnossattuna. 6.4. oli 10 km marssi Käräsmäen tiellä joku palkkoi jätämään jo tössä. 7.4. jälkeen kirkossa käynti kello 13. illalla jätettiin kello 19 käynti kirkossa. Jotkin juhlatilaisuus, jossa Läsnäolovasti Jariola jätti jättiin ja voimavarojen puoleen (hyvä saarnaus). Tämä Haapaveden kirkko on vanha, puusta rakennettu aunaan tyylillä kuin Pudasjärven kirkko, mutta on paljon isompi ja ehkä ruumempi. Näissä kirkonkylissä täällä päin on sähkövalot, kaitissa paikoissa. Näppä on tössä kirkonkylä. Tekee muuten melko mielenkiintoisen, kun koko "Osasto Haapavesi" on yhdellä koolta, kunnossattuna järjestelyssä ainakin 7 kunnossattua (keskimäärin kolmesataa miestä aina kunnossattuna). Siis tuhat-määrin miehiä yhdellä paikallaan ja kun tällaisia osastoja on useita, nimittäin aina paikallaan tai osaston komentajan mukaan, on hyönteisissä melkoiset mittasuhteet. Harjoituskeskus 5:nen keskus on Oulussa. Komentajana joku Eersti, jonka yhteyden alla on kaikki osastot, joiden paikallista johtajana on Luutnantti tai Kapteeni. "Osasto Haapavesi" komentajana on Luutnantti Pellari, osasto Kpl. 10. 4905. Pellari ja sitten lähtö on kunnossattuna numero, johon kuuluu. Minä kuuluu 42:teen kunnossattuna (jossa on ensin osa tultuja kirkonkylän peikasta). Päällikkönä vaimiksi. Huomaa hyvä mies kaitin puoleen (Kansainvälinen), jättä aina luotetta oppitunnilla.

5.4.1940

Kävi itse Eersti tarkastuskäynnillä, meidänkin kunnossattuna jätti miehiltä ghti ja toista mm. "enkö ilmanvaihto tarpeeksi hyvä?" vai jättäkö olla kunnossattuna! Rukousjärjestys on yhteiskunnan täsmällinen, aamunjakso kello 7.00 on vettä, siihen hieman sekoitettuna majaväriä, voinappi ja leipä, kello 11 aamiainen, tarvittavasti vedellä ruokavara, hieman maitoa ja voinappi, kello 17 illanmukailu, useimmin hernoisoppa, joskus makaronisetteä, pojat nimittivät "tuhasta elälle vie" (joka on ruokamiehiä ja epätoivottuiksi ainakin minulle). Leipä on joka kerta riittävästi (annustamattomasti on herätykseen kello 7 ja aamiaiset), pienin vaihtelu on "ohjelma" tällainen. Muuten tämä homma on yhteiskunnallista, sen puolesta, kun ruoka ym. ohjelma on niin samanlaisia päivistä toiseen ja omaa eli vapaa-aikaa ei jumi saavuttavasti. Istuvia ja työpäiviä, kun on niin täydelliset paikat ja tunteita ym. tilanvastausta, ettei taho pystyä sisäisiin ja järjestys niinkuin tulla olla tällaisissa joukko-osastoissa, jättämiä ei ole vielä saanut kukaan, sitte kukaan lähden jälkeen, vaihtaa on pian kukaan aikaa ja sitten jumi näin herään hyönteisillä, kun jättiin ja kaitilla niin kukaan seuran muistamista syntyä tullen jälkeen, kerät kaitilla jätteen luonnon ja kun vieraat siihen vapautaan ja välttävät kietäytymään, johon niin on totuttu. Minä menesti ajatus on kietäytymässä ja sitten milloin on vapaa, niin ei ole hukasta, eikä muuta ajoneuvoita, kun maksilua tai kunnossattuna tuota alituisia puheperinää, joka on tavallista mieheissään.

8.4.1940

Kuultiin suuren maailman tapahtumista, että Englanti miinoittanut Neijan alueet.

9.4.1940

Jo jälkeen kuultiin Saksan sotatoimista, että Tanska ja Neija, miehittetty. Näitä tällaisia, kun tapahtuu niin ahdistus valtaa ihmisten mielen, että mitä valtavia myllerryksiä tuonee-kaan jo lähiällä tullessaan. Kirjallisesti toteutuu Vapahtajan sanat Raamatun jälkeen, että "Ahdistus on eloa koko maan pärisä ja Kansat nousevat kansoja vastaan."

Valtakunnat valtakuntia vastaan ja nyt jos milloinkin on Eurooppa kaostilassa, väne väen varustelut ovat ikään kuin kadonneet koko maailman, joka nyt on jettanut räjähtä- pisteseen ja näyttää siltä, että tuhoisa ja hirvittävä laukkaus on tapahtumassa.

Täällä on paljon miehiä koolta saa sataa, ympäri Suomen! Mutta harvat on valittu. Ei ole kuin muutamia, jotka ovat turvassa ja luottosia, uskoen Jeesuksen ansien täydelliseen. Mutta meillä harvoilla, joilla Jumalan armasta on syntynyt anteeksi, Jeesuksen nimenä ja reessä ja ikuiseen elämään ihana tie, on lehdiltä tiedetty, että "Jumala on luvannut. Varustus rauhaa aivan". Vaikka maailma kuinka raivasta, niin Jumala sittenkin on johdossa ja auttaa ajan ahdingoissaan. 5.4. tuli huhu että meidän siirretään kaikki Ouluun, mutta se niin kuin meni muuten pahe, tie ollut vain huhua, sillä nyt 11.4. ei ole siitä vielä sen varmempaa. Eilen illalla oli tili 21.3. - 10.4. välellä ghtu ja teki tili (a 5-) 105.-. Sitten illalla alkoi Lääkäriin ghtu (joka jatkui vielä tänään.) minä valitin rasetta jalkaa, jossa on vaurioita jo ollut jonnekin ja hän merkitä jotakin siihen Käsiantakorttiin, jotka jaettiin miehille illalla. Mutta ensiohjeellinen valitus ei kyllä mahtane tulla kukaan varsin-kaan, kun minun kotti oli merkitty A. 1 joka luohtaa saavat Neostemichin terveystuotteita, eli parhaaksi.

11.4.1940

Myöskin maailmalle ja tilanteelle vain mahdollista, seuraavat tiedot ja tapahtumat, (10.4. Sanomalehtien osiot) "Syntyi varjo karkasi eilen Pohjoismaiden ylle. Saksan miehittänyt Tanskan ja Tarkeinnot Neijan kaupunki ja saivat" y.m. 11.4. Radiolehtiä kello 13. Maailmanhistorian suurin ghtetty Anna ja Meritaitelu. Pohjanmerellä Neijan rannikolla, 1000 Saksalaista lentokoneita ja 100 sotalaivaa ja 600 Englantilais-Ruotsalaista lentokoneita ja 150 sotalaivaa taistellessa, taistelu jatkui."

13.4.1940

15 km marssi.

14.4.1940

Oli minulla ensimmäinen vartiovuorokausi, 2 tuntia aina kerrallaan, 4 vuorokautta yht. 8 tuntia. Nyt kun on joitainmielisiä Varustusta-alueita, eikä siis ole tilaisuutta kahviloissa y.m. käyntiin, ovat pojat silti keksineet keinon, miten saada kahvia y.m. Pöytäpojat (jotka on joka paikassa ja pitävät nokkansa myös joka paikassa.) ovat keksineet tössä itselleen ansiomahdollisuuden, he kantavat Alkoholle maksua vastaan (a. 1:- reissulla) kahvia, näiden omilla pöydillä (Pöytä on kunnossattuna ruoka ja juoma-astia jollainen on annettu jokaiselle).

15.4.1940

Luettiin lähti ja kengät (muuta varustusta on jo ennen esittämät saatu), 17.4. jaettiin kiviä, ryöt ja repit. Kiviä ghtu ei ollut toistaiseksi kuin 35 kpl kunnossattuna. On jälkeen huhuja muuteksi, pois täältä johonkin muualle.

19.4.1940

Purettiin ristejä ja valaistettiin matkaa varten. Oli kunnossattuna kiva ilma.

20.4.1940

Siellä kello 1.30 herätykseen, aamunajan ja kunnossattuna jättä kello 3 matkalle lähti, koko Osasto Haapavesi, luomasteineen kaittineen lähti marssimaan Oulussa ja heti alkuunsa tuli sataa lunta, joka kesti koko päivän (ja muuttui räntäsaateksi.) ja koki aivan määrät joka paikassa. Tie oli luvassa ja kun meidän (42) kunnossattuna miehen jätti kukaan koko täysi palkkoo (ja kunnossattuna kaittineen?) Omat kunnossattuna ja valitella saatu varustet ja vaihtaa sotilasrep- juttain matkaa keuhkoilla tavaraa. (Jotko enempi kuin siirtäppä) niin siltä tuli minulla kaitte kunnossattuna täyteen ja niinpä ohitin marssi vaikea, uunapana alkoi jo ennen puolta matkaa jättä jätelle. (jotko kerättiin autoihin) minulla tunta jo puolivälissä, että täytyy jättä, mutta lähin kunnossattuna vielä. (oli aina 50 minuuttia marssi ja 10 minuuttia tauko) ja niinpä jättäinkin muiden mukana perille, mutta ei leppämatkalla enää tullen olla osastuksen varaa, kun tulla lähtettiin, jalkoihin tuli kipeitä raskaita, (muonella muullakin) ja muutenkin jätti väijivät ja kipeyivät, Oulussa majoitettiin yhteiskunnalle jossa seuraavana päivänä.

21.4.1940

Lähetettiin juna-asia Ouluun (Häaparedellä jo tiedettiin, että meidät viedään Ouluun). Täällä majoitettiin meidät 4 komppaniaa Lypselle (suuri ja ajanmukaisilla laitteilla varustettu kivitalo). Suhteos jo ajatella meitä opittelisi, kun on käyty täällä ajalla, Luningassa Kansakoulu ja Kansanopisto, Häaparedellä Kansanopisto (tähän hankaus) Oulussa Yhteiskoulu (ei välttämättä enää ole) ja nyt ollaan Lypsessä (kuinka kukaan tässä oltane?) siihen löydettiin opettajia y.m. Matkat ja siirret ovat raskaita ja väsyttävää, kaikin puolin, kun ei taho saada mukavaa vuorokautta, mukavuuksista puhumattakaan, nytkin on mennyt jo 3 yötä, aivan vähällä mukavuuksilla ja ruualla, kakeja ei ole saatu enää viikkokäin. Milloinkin päätetään siirtää ja vapauttaa? Nykyllä täällä valttas jo meni lähtää, aikautta ja tungsaa joka paikassa, eikä saa komppaniaan kunnella kunnissa, eikä muutenkaan siirtejä ja pakkaus taho olla oles tyypittävää, mutta toisessa oltiin, että kerran tänä loppu ja vapaus koittaa!... Miten tuntuu mukavalla lähtää pois Häaparedeltä (keittiöpaikka oli esim. tarvittoman epäsiisti, läikettä liha y.m. tunkiota, viettävällä ruualla, joka paikka ravalla ja lialla ja näin keuhkolla, kun muutenkin häpärädet valuvat ruuista alas, eli niiden kaltaiset sattuun justin keittiöpaikan kautta), varsinkin kun tiedettiin päätävän tänne Ouluun, siis jo ainakin puolemmatkaan kotia päin (ajateluna Häaparedeltä, matka kotiin).

22. - 23.4.1940

Ei mitään hemmaa, levähtely vain. Ruoka täällä Oulussa näyttää olevan parempaa kuin Häaparedellä, leipä on hyvä (Ruotsalaista pakettileipää). Hienea murakkaa ja makkaraa ja sitä annetaan niin paljon kuin tarpeeksi.

23.4.1940

Päivä jo 3 vuorokautta ihokutkusta pois (jälkeen tapaturmasta, 1 laattaleikki työstä miestä kehti. Tätä ennen oltiin 2 samanlaisia jalkoja ja 2 kertaa 5 tapakkaa, eli sarvetta). Tässä samassa talossa on useita komppanioita, noin 1000 miestä majoitettuna.

24.4.1940

Alkoi jälleen harjoitukset entiseen tapaan ja päätettiin kuluvat hiljalleen, yksi toisensa jälkeen, 42 komppania käy harjoituksissa Hämälerin kentällä (tähän kilometrin matkaa Lypseltä). Käsintulo näyttää menevän myöskään tänä vuonna, on jo huhtikuun loppupuoli ja Oulun kadullaakin on vielä lumikinoksia, puhumattakaan maastosta, jossa ei näy jätettä, muualla kuin ankeilla. 21.4. juna-asia katsottiin näytti Luningan ankeilla olevan lumi jo vähissä. Huolta ei ole mainittu Luningan "ruista nälkistä", siluunäitäkin yhtä ankeaa tasankomaasta, sateja ja taas sateja heinälätejä, mutta ne näytti olevan pieniä ja huoneissa kunnossa, huoneissa kunnossa lienee itse nähtykin.

27.4.1940

Vähän meidän komppanian päälliköksi. Tämä on Kaubainen nelikään, suuremman näköinen ja ei puhujia häntään, vaikka näyttää kyllä paneevan painoa enempi, komppanian kanteen ja marssijalkiin, kuin edellisen.

28.4.1940

Enen ja sin ensikerran tilakunta, koirin Merikosken silloilla, ne on koirat paikat, koirin myös Oulun Rauhankeskityksellä suuroissa.

29.4.1940

Käytin ensi kerran täisteharjoituksia maastossa, jonne 3km Oulusta Luningaan päin metsässä. Tähän asti on harjoitukset olleet enimmäkseen suljettua maastoa kentällä.

2.5.1940

Oli illalla Oulun Tuomikirkossa valanteo J.J. Luukan nostomiehille ja 1920 syntyneille, siis kalleille alokseille. Se oli puhtainen tilaisuus. Kirko oli aivan täynnä miehiä (monta tuhatta). Isotvasta toisutti valanteon, joka miehen tuli nostaa kaks sormen pytyyn, ja toisina eräitä koteja valanteoksesta, valanteettajan jaloissa. On eri komea sisistään, tämä Oulun Tuomikirkko, kuin esim. maastututkijat ja ne uudet arat, myös ovat niin ulkonäkönsä, kuin äänensäkin puolesta maineensa veroiset. Kirko oli täynnä ääntä ja seiniä, varsinkin kun poistakkeissa, ne oli täydessä seinnissaan. 1.5. lähti joitakin miehiä meidänkin komppaniasta komeukselle, ei ole varmaa tietoa, että minne? Mutta luultavasti jonnekin rajalle, ja on oltu jo useamman päivän ajan hulu siitä, että meidät siirretään rajalle, miten sitten käynee? Näitä on huhujia, jos mitin mallin, varsinkin täällä miesten kesken. Nykyisinä on Rintamamiehiä paljon liikkella, ovat päässeet palaamaan koteihinsa (ja sen he ovat kyllä ansainneetkin).

3.5.1940

Oli monta tosia lentokoneita, lennolla sinutana poljoisluode, yhteenä monta kymmentä konetta. Miltäihän he tekeillä? On oltu lämpimät aurinkoiset päivät nykyään, lumi alkaa täällä ankeilla mennä väktiin, ja ajat alkavat olla talvellaan, mutta eillä on vielä paakkaset.

4.5.1940

Jälkeen marssilla käyty, edelleen lämmin päiväpaiste, maastotäisteharjoituksia on nykyisin pääosin käyty, kun harjoitus paikka on 3km päässä ja päivänsä käydyään 2 kertaa, tulee siinä samalla siis toistakymmentä kilometriä marssia päivänsä.

7.5.1940

Käytin Kumpelissa (jonne oli matkaa 13km) ampuharjoituksissa, minulla oli tämä (ja samoin monella muullakin) ensimmäinen ampuvatilaisuus, ampuksia oli 4 eri lajia.

- Pienoiskiväärimunna 5 laukausta, (2 sattuuna).
- Konepistooli - " - ? - " - ? - "
- Kiväärimunna 7 laukausta (ainakin joitain osuuksia (eli pistettä) 150 metrin matkalla ja lopuksi jälleen
- Pienoiskivääri 5 laukausta, 3 osuutta 50 metrin matkalla

Joitakin ampujilla tuli osama joka laukausta. Konepistooli on niitä maailman parhaita aseita, ei niin vähää arvaa myöskään liposimesta, ettei menisi jo useampia paroksia, pitkin alla olevista hylsyreijistä ylläse tulemaan hylsyjä aivan selkenään jos vain vetää liposimesta. Sitä ei ole turhaan lausuttu verrattomaksi aseeksi. Kun kävelen käyryn sellä ja perilläkin tuli kävelyä useampi kilometri, niin tuli jälkeen yhden päivän osalle marssia neljättäkymmentä kilometriä (toinen kerta täällä reissulla). Oli lämmin keuhkien päiväpaiste ja jo ensi lumi ankeilla jo kaikkii, tavalla oli pari väsyntä, jotka sai siitä palata, toiset jaksaa kaikkii, mutta tuli taas kipeitä rakkia, minulla ei ollut entiseenään parannett.

Jatkuu...

Livon yhteisen alueen osakaskunnan (Livon kalastuskunnan) kalastuslupien hinnat vuodelle 2011

Verkkopyynti on sallittua putaissa ja lahtiperukoissa ja myöskin varsinaisessa jokiuomassa, ei kuitenkaan koskien ja nivojen välittömässä läheisyydessä, kesäkuun loppuun asti. Kuitenkin niin, että jos merilohien istutukset alkavat ennen tätä määräaikaa, myös verkkopyynti on lopetettava silloin. Harjuksen alamitta on koko Ijoen vesistön kalastusalueen vesissä **35 cm**. Muuten pyynnissä noudatetaan kalastuslain määräyksiä. Ei saaliskiintiöitä.

Kalastuslupien hinnat osakkaille ja kylässä vakituisesti asuville asukkaille:

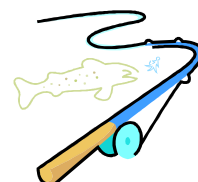
Verkkolupa, osakas	5 merkkiä	a.	1,00 euro/kpl
Katiskalupa, ”	ei rajoitusta		1,00 ” ”
Haukikoukut, ”	10 koukkua		0,20 ” ”
Uistinlupa, ”			5,00 ” koko kausi

Kalastuslupien hinnat osakaskunnan vesialueen rannalla oleville mökkiläisille:

Verkkolupa, huvila-asukas	2 merkkiä	a.	1,50 euro/kpl
Katiskalupa, ”	ei rajoitusta määrään		1,50 ” ”
Haukikoukut, ”	5 koukkua		0,40 ” ”
Uistinlupa, ”			10,00 ” koko kausi

Osakaskuntaan kuulumattomille ulkopuolisille myytävät uistinluvut:

Uistinlupa, ulkopuolisille	10,00 euroa	1 vuorokausi
” ”	15,00 ”	2 vuorokautta
” ”	20,00 ”	1 kuukausi
” ”	30,00 ”	koko kausi

Kalastuslupien myynti:

Livokkaan kiosk (Livon koulu)	Kirsiojantie 31	puh. 050 - 5520 280
Niilo Kokko	Kirsiojantie 214	puh. 040 - 7205 043
Esko Riihiaho	Livontie 156	puh. 0400 - 246 767
Yrjö Niskala	Sarakyläntie 2807	puh. 040 - 5528 437

Harvan katsaus

Harvan sisältämien ominaisuuksien näkeminen mahdollisuutena haastaa Pudasjärveläiset ihmiset toimimaan ja miettimään monenlaisia asioita ja mahdollisuuksia. Ei ole aina helppoa löytää ratkaisuja arjen turvallisuuden parantamiseksi, hyvinvoinnin lisäämiseksi kuin ei myöskään kylien elinvoimaisuuden lisääminen ole ihan itsestäänselvyys. Ne vaativat asiaan paneutumista; vaivan näköä. Se kuitenkin kannattaa ja tuottaa tulosta niin tekijöiden kuin kylillä asuvien ihmisten hyväksi.

Tällä hetkellä Harvatoiminta näkyy Pudasjärvellä Kerttu ja Kauko-hankkeen kautta työllistettyjen kylätyöntekijöiden tekemässä työssä kylillä. Nämä kylätyöntekijät tekevät mm. kotihoidon tukipalveluihin kuuluvia töitä. Asiakkaina ovat ikäihmisiä jotka eivät ole palvelusetelien saajia ja ovat pienituloisia. Työntekijöiden tarvetta on kartoitettu yhteistyössä kyläyhdistysten kanssa mm. kyselyin.

Senioritoimintaa järjestetään usealla kylällä senioripäivien ja –neuvolan muodossa. Senioripäivät ovat sivukylillä järjestettävää päivä- ja viriketoimintaa, jonka järjestämisestä vastaavat kyläyhdistykset yhteistyökumppaneiden kanssa. Senioripäiviin sisältyy monenlaista mukavaa; aivojumpasta jalkahoitoon.

Turvallisuusasiaan paneudutaan kylien turvallisuusinfo-tilaisuuksissa vuoden 2011 aikana eri puolilla Pudasjärveä. Oulu-Koillismaan pelastusliikelaitoksen, Vapepan, kaupungin ja kylien kanssa yhteistyössä järjestämissä tilaisuuksissa saadaan tietoa niin kotien kuin kylienkin turvallisuuteen liittyvistä asioista. Tavoitteena on aktivoida kylien asukkaita kiinnittämään entistä enemmän huomiota turvallisuuteen liittyviin asioihin. Aktiivisimmille on luvassa koulutusta ja lisätietoa tarpeen mukaan. Infokierros alkoi 03/2011 Puhokselta.

Tulevaisuudessa kylien aktivoimista jatketaan. Kyläyhdistysten toiminnan elävöittäminen niillä kylillä, missä toiminta on ollut vähäistä tai sitä ei ole ollenkaan, on yksi tärkeimmistä tehtävistä. Kyläyhdistysten rooli kylillä on moninainen. Kolmas sektori työllistäjänä vaatii vielä paljon työstämistä ennen kuin toiminta on mutkatonta. Monenlaisia haasteita nousee tielle niin lainsäädännön kuin asenteidenkin muodossa. Senioritoiminnan kehittäminen on työn alla ja toivon mukaan syksyllä viimeistään päästään aloittamaan toimintaa niilläkin kylillä missä toimintaa ei vielä ole. Kylien toimijat ovat tässäkin asiassa tärkeässä roolissa. Lapsiperheitä ajatellen tilapäisen lastenhoitoapu-mallin työstäminen on parhaillaan meneillään ja pilottikokeilun olisi määrä alkaa ensi syksynä. Omaehtoiset liikuntaryhmät jatkavat usealla kylällä. Liikunnan puitteisiin voidaan järjestää monenlaista mukavaa viikoittaisen jumppa- tai sauvakäveluryhmän lisäksi. Muutamilla kylillä on järjestetty yhteistyössä eri osajien ja tahojen kanssa Hyvän Mielen- teemalla liikuntapäiviä, joissa on ollut tarjolla monenlaisia liikuntaelämyksiä.

Näiden ja monien muiden asioiden kimpussa hääritään ja yritetään löytää ratkaisuja monenlaisiin asioihin ja luotua toimintamalleja, jotka toimisivat vielä vuosia eteenpäin. Asiat edistyvät pienillä askelilla, mutta suunta on vakaasti eteenpäin. Avainasemassa ovat Pudasjärveläiset ihmiset tietoineen ja taitoineen. Yhteistyössä on se voima, jolla siirretään vaikka vuoria!

*”Tunnen kuinka lämpö laskeutuu päälleni,
siristän silmiäni ja yritän nähdä horisonttiin.
Aurinko leikkii puiden latvoissa ja venyttää jääpuikkoja räystäällä.
Talitintin tirskutuksen saattelemana pujahdan metsän siimekseen,
keskelle kevätsiivousta.”*

Harvaterveisin,

Paula Ylitalo

Perhekerhossa tavataan

Kädentaitajat toimissa.

Livon koululla kokoontuu maanantaisin seurakunnan lapsityön järjestämä perhekerho 10 - 13. Perhekerhoon ovat kaikenikäiset tervetulleita. Perhekerho on lasten ja aikuisten yhteinen kohtaamispaikka.

Näin se toimii

Hartaudessa hiljennymme alttaripöydän äärellä rukoilemaan, laulamaan ja kuulemaan Raamatun kertomuksia. Vapaan leikin aikana lapset saavat kehittää leikkinsä tarjolla olevien lelujen ja leikkikavereiden kanssa. Samanaikaisesti aikuiset voivat vaihtaa kuulumisia.

Myös laulu - ja leikkihetki on olennainen osa perhekerhoa. Lau-luhetken jälkeen maistuu jo kahvi ja mehu lisukkeineen. Askar-teluhetki kirvoittaa kielen kantimet, puhetta piisaa, sitä ei tarvit-se houkutella. Yhteisen tekemisen riemu kannustaa kaikkia mu-kaan. Tilkkupeiton tekeminen perhekerhon käyttöön sujuu kai-kilta mallikkaasti. Iloinen nauru kiirii pitkin kerhohuonetta. Pienten ja isojen käsien tuloksena syntyy upeaa jälkeä. Kyllä siinä ihmettelemistä riittää ohjaajallakin. Kerhosta on tullut niin tärkeä juttu, että muut menemiset siirretään muille päiville.

”Ja meillä kaikilla oli niin mukavaa, oi jospa oisit saanut olla mukanaa”.

Eräs perhekerhon aikuisista totesi, että kerhopäivä on lapsille kuin ”joulu-aatto”, niin hartaasti sitä odotetaan.

Tule perhekerhoon ja tuo ystävä mukanas. Sillä on ilo, ilo, ilo olla yhdessä, viettää hyvää hetkeä.

Irene Kortesalmi
lastenohjaaja

Sinikka Luokkanen
lapsityönohjaaja

Lentopallon kyläsarja

- Livon koululla la 23.7.2011 pelit alkavat klo 9.01
- Miehet ja naiset (ei pelaajarajoituksia)
- Lohikeitot sun muut eväät
- Uimaranta, sauna, erilaisia kisailuja, jne
- Kisatanssit
- Paikalle toivotaan runsaasti joukkueita, kuten myös yleisöä!!!
- **tervetuloa** kaikki tähän lämmينhenkiseen kaikenkansan tapahtumaan, myös ulkopaiikkakuntalaiset!!!
- Joukkueita otetaan mukaan tietty määrä, oman pitäjän porukat etusijalla
- Paikalla myös tähtipelaajia
- Ilm. 16.7. mennessä; Kokko Timppa Puh .040 - 570 1950

Järj. Pudasjärven kaupunki, Livon maa- ja kotitalousnaiset, Livokas Ry ja PuU/Lp-jaosto

Perhekahvilassa tuunattiin ja kierrätettiin

Tänä keväänä perhekahvila kokoontui Livokkaalla yhden kerran, lauantaina 16.4. Järjestäjänä oli Livokkaan ja perhekeskusyhdistyksen lisäksi Työpetari ky. Kolmen yhdistyksen voimainponnistuksena saatiin aikaiseksi oikein mainio keväinen tuunaus- ja kierrätyskerho. Kerholaisia tuli paikalle vähän vajaa parikymmentä henkilöä ja edustettuina olivat jälleen kaikki ikäluokat. Koululaiset, niin tytöt kuin pojatkin olivat taas innokkaasti mukana. Olipa yksi isäkin kahvilassa.

Askartelemisen riemua.

Ajatuksena tällä kertaa oli hyödyntää kierrätysmateriaalia kaikessa tekemisessä mahdollisimman paljon sekä kierrättää tavaraa omistajalta toiselle ilman rahaa. Kierrätystorilla oli aika hiljaista. Muutama oli tuonut tavaraa jonka halusi kiertoon. Kierrätettävät tavarat lähtivät uusille omistajille arpomalla.

Tuunauspajassa jokainen sai uudistaa omaa vaatettaan tai kehitellä vanhasta jotain ihan uutta. Yhdestä pitkähihaisesta puserosta kehkeytyikin lyhythihainen kesäpusero ja jo roskeen menossa olleista pitkistä hihoista sai muutama pahvinen pääsiäisnoita kauniit huivit ja hameet. Kierrättäminen on parhaimmillaan juuri tätä – mikä on toiselle jo arvoton, voi olla toisen aarre! Eräs tuunaaja löysi kirpparilta huivin, josta hän taikoi ompelukoneella kesäkassin. Tuunaajia olisi joukkoon kyllä mahtunut enemmänkin. Jospa seuraavalla kerralla.. (ainakin ohjaajat tykäsivät tuunaukseen niin, että suunnittelivat sille jo jonkinlaista jatkoakin...)

Perhekahvilaiset hienojen taideteostensa taustalla.

Askartelupuoli oli nuoremman polven suosiossa. Kierrätysmateriaalista syntyi niin pääsiäiskoristeita kuin muutakin jännittävää. Kierrätysmateriaalia oli maitopurkkien ja wc-paperirullien lisäksi mm. metalli- ja lasipurkit, viilipurkit, kahvipussit ja kangaspuiden lankarullien hylsy. Materiaalista kuoriutui mm. todella kauniita säilytysrasioita, pannunalunen, pääsiäiskoristeita ja mielenkiintoisia mielikuvitushärveleitä. Eräs nuori kerholainen totesi: ”mahtava kun saa päästää mielikuvituksen valloilleen!” Ja kun tarvittiin luovaa taukoa - mentiin Katin kasvomaalattaviksi.

Niin ja ruoka oli jälleen maittavaa – siitä kiitos keittiöön ☺

Kaikista kivointa näin ohjaajan näkökulmasta onkin katsoa sitä iloa ja riemua mitä tällainen luova toiminta mahdollistaa. On hienoa kun eri ikäiset kokoontuvat yhteen tekemään ja toimimaan. Projektien tavoitteena on synnyttää uutta ja tämäkin perhekahvila on syntynyt ikäihmisten lomapäivät-projektin myötä. Toivottavasti perhekahvila elää ja voi hyvin vielä pitkään. Toiveita perhekahvilan sisällöistä saa mielellään esittää! Loppukesästä/alkusyksystä on tarkoituksena retkeillä...ollaan kuulolla ☺

Yksi kaikkien puolesta,

Mira (kuvat: Satu Piri-Tihinen)

Aitto-ojan kalaveden osakaskunnan lupahinnasto, luvanmyyjät ja yhteystiedot kaudella 2011 – 2012

Sukunimi	Etunimi	Osoite	Puhelin
Luusua	Mirja	Aintiontie 42	040 – 511 4535
Illikainen	Kalevi	Siuruanatie 1244	0400 – 344 181
Stenius	Mertsi	Sarakyläntie 177 C	0400 – 663 961
Piri	Matti	Vanhalantie 38	044 – 038 1193
Pihlaja	Simo	Puurusentie 44 B	040 – 500 8762
Ylikoski	Pirkka	Siuruanatie 899	040 – 731 4430
Oravainen	Kari	Siuruanatie 764	050 – 302 7260
Livojoen leirintäalue		Ranuantie 1405	044 – 272 2230
Neste Pudasjärvi		Pietarilantie	08 – 822 522

Lupahinnasto ja rajoitukset vuonna 2011. Voimassa 15.4.2011 – 31.4.2012

Osakkaat ja vakituisesti alueella asuvat	Euroa
Pyydysmerkki (verkkojen määrä enintään 6 kpl)	3
Vapakalastus koko kesä	20
Vapakalastuskoko kesä, perhelippu	60
Mökkilupa: kiinteistökohtainen, vapaa-ajan asuntoon kohdistuva viehelupa koko vuodelle	120
Koukkupyynti sis. ostettuihin lupamaksuihin	
Ravustus sis. ostettuihin lupamaksuihin	
Tuulastus sis. ostettuihin lupamaksuihin	
Vesilintujen metsästys sis. ostettuihin lupamaksuihin	
Katiskapyynti on vapaata osakaskunnan alueella	

Vieraat	Euroa
Pyydysmerkki verkolle (max. 6 kpl)	5
Vapakalastus:	
1 vrk	20
1 kuukausi	40
kalastuskausi 2011 – 2012	60
Vesilintujen metsästys:	
1 vrk	10
koko syksy	20

Pyyntirajoitukset

Yksi vapa/kalastaja kerralla vedessä
 Taimenen alamitta 45 cm
 Harjuksen alamitta 35 cm
 Tahnasyötin ja katkaravun käyttö kielletään koko osakaskunnan alueella.
 Verkkopyynti kielletään koko Livojoessa, osakaskunnan alueella 25.6.2011 alkaen eteenpäin, merilohen istutuksen vuoksi.
 Mato-onginta on kiellettyä jokialueella virtapaikoissa (kalastuslaki).

Lupakiintiö

vapakalastus: lohikalat 2 kpl/vrk/hlö

Aitto-ojan kalaveden osakaskunnan kalastusalue

Livojoki Vääräkoskelta Iijokeen, Härmänjokea (Iijoen haara) noin 0,5 km ala- ja ylävirtaan. Aittojärvi, Aitto-oja, puolet Etelälampea, Eteläoja, Lauttasenlampi, Lauttasenoja,, Kankaisenlampi, Matalalampi, Pieni Viianlampi, Närhilampi, Närhioja, osa Vasikkalampea, osa Ritvanojaa, Taivallampi, Kivilampi, Pikkukataisenlampi, Voilammet, Voilamminoja, Männikönlampi, Takalapi, Saarilampi, osa Aintionojaa ja Vellisenlampi

Tarinoita Lapin savottareissuista jatkuu: Kaarisahan aikaa

Mäntyjärven savotta loppui aikanaan. Se tarkoitti sitä, että oli vaihdettava maisemaa. Noustiin siis bussiin, joka vei meidät, tietysti Rovaniemelle, parakille, työväilytykseen. Bussiasema kuhisi elämää, haisteltiin uusia tuulia, minnekkäpäin nyt lähdettäisiin. Kotiapäin lähtö ei tullut mieleenkään, kevääseen oli vielä pitkä matka. Sää ei tuntunut kovin keväiseltä, niinpä asteltiin sisätiloihin, katsomaan, mitä baarinpitäjillä oli tarjottavana. No, valikoima ei ollut kovin runsas, nykyiseen verrattuna; kahvi oli kortilla, kuumaa mehua ja silakkapottua oli päivän menu. Valitsin mehun ja kuivahkon lappilaisen kampanisun, hyvänmakuinen välipala. Siinä mehua ja kampaa syödessä, eräs lappinmiehen näköinen kaveri asteli meitä kohden, tervehti ja alkoi kysellä, minnekkäpäin olhaan menosa. Länsi-Lapin murteella alkoi haastella, selvisi heti, että hevosmiehiä kaveri onkin. Hän kertoi siinä, että Meltosjärvellä, tarkemmin Ristivaarankylässä, on tukkisavotta käynnissä ja hakkuumiehiä tarvitaan lisää. Eipä siinä pitkään mietitty, kun sovittiin ehdoista. Seuraavaan bussiin mikä lähti Yli-Torniolle, nousi kolme tyytyväistä matkustajaa.

Aikanaan bussi pysähtyi Ristivaaralle. Napapiirille matkaa muutama satametriä. Joillekin napapiirin ylitys on iso asia, tuli vain mieleen, siinäkö se nyt sitten on. Myöhemmin raja siirrettiin etelämmäksi Rovaniemelle, Santa-Parkkiin. Tavarat nostettiin bussin perältä tienlaitaan, siitä ne sitten siirrettiin kortteeritaloon. Metsäyhtiö oli vuokrannut talon savottamiehiä varten, täysi ylöspito, maksua vastaan tietysti. Talon isäntä ja emäntä tyttärineen hoiti ruokapuolen, siivouksen ja lämmityksen. Valittiin ritsiltä sopiva kolo nukkumista varten, sitten maha täyteen perunamuusia ja oottelemaan seuraavaa päivää, jolloin lähdetään katsomaan minkälainen on annonraja (tukkipalsta). Ruokailun jälkeen alettiin virittää sahoja käyttökuntoon, puupäät olivat meillä vielä käytössä. Joku näytti omaa kaarisaansa, kokeilin sitä käsissäni, tuntui tosi mahtavalta, kevyt, veti terän tiukalle. Mistähän nuita saisi? Eräs kaveri oli menossa Ruotsin puolelta hakemaan kahvia, Gevailia, hän voisi tuoda meille samalla reissulla kaarisahat, asia sovittiin niin, että ELGA-merkkiset, olivat kuulemma parhaita. En viitsinyt enään puupäitä virittää sahuukuntoon, vaan käärin pakettiin ja ritsin alle talteen.

Iltapalan jälkeen alkoi unilukkari kiusaamaan. Sehän tarkoitti sitä, että selkäranka vaakasuoraan ja unta putkeen. Aamuruokailun jälkeen oli sitten työmaalle lähtö. Suksilatu oli tehty suoraan vaaran yli hakkuupalstoille asti. Siinä sai hyvät kyydit iltaa aamua, jos sattui hyvät voiteet suksen pohjaan. Hyvissä ajoissa olimme palstan laidalla. Hevoset ja ajurit kiersivät vaaran varsitietä pitkin. Tie olikin hakkuualueelta myötäistä puutavaranlanssiin asti, hyvä sitä oli hevosilla kävellä, kun kuorma tuli melkein omalla painollaan perille. Hakkuualue oli harvahkoa rinnemännikköä, hevosmies ajoi kaksi palstatietä. Siinä vaiheessa totesimme, miten paljon lunta onkaan, sillä hevoset pahnasivat mahaan asti ulottuvassa lumessa. Usein reen aisat olivat hevosen selässä, kun reki kulki syrjällään - kovaa aikaa

hevosille. Oli kirpeä helmikuinen sää. Talvenselkä oli taittunut, aurinko loi säteitään kaamoksen jälkeen, kevättä kohti ollaan menossa.

Ensimmäisenä työpäivänä ei saa rasittaa itseään työllä, niinpä lähdimme hiihtelemään kämpille, josko ne meidän uudet kaarisahat odottavat käyttäjiä. Asiamies oli toiminut, uudet kaarisahat olivat kaverien ihailtavina. Laitoin terän paikoilleen, mieleen tuli, että tällähän voi puskea ja sahata vaikka lumen sisään, puupäillä se ei onnistu ollenkaan. Seuraavana aamuna oli jo kiire päästä kokeilemaan uutta sahaa.

Päivä oli jatkunut niin paljon, ettei tarvinnut pimeällä lähteä hiihtämään. Se tuo peräkkäin hiihto pimeällä, varsinkin metsässä, on vaarallista, on kokemusta. Pitkä pakkaskausi oli kovettanut hanget niin, että hängellä pystyi liikkumaan keventämällä, siis kevyesti liikkuen palstan perälle. Porkat jätettiin palstan etupäähän. Sitten ei muuta kuin ensimmäisen petäjän juurelle, polkemalla lunta petäjän juurella, että uusi

kaarisaha pääsi toimintaan, tietysti lihasvoimalla. Ja olihan siinä eroa, kun vertasi kaarisahaa puupäihin, niin kuin yöllä ja päivällä. Olin hyvin tyytyväinen sahaan ja päivän tulokseen, aurinko oli jo laskemassa, kun maltoimme lähteä kämpille, maha alkoi kurnia siihen malliin, että oli lähdettävä. Seuraava päivä, edellisen kaltainen. Seuraava viikko edellisen kaltainen, sää oli kaunista, yöt kylmiä, päivällä aurinkoista.

Eräänä viikonloppuna päätin lähteä käymään muutaman kilometrin päässä olevassa Meltosjärven kunta-keskuksessa. Lainasin potkukelkan talosta, sitten vain matkaan. Kovin pieneltä kylä näytti, mutta oli kauppa ja baari samassa rakennuksessa. Päätin poiketa ensin baarin puolelle, katsoa mitä siellä on. Olihan siellä kaljan kittaajia ja tupakan savua. Reippaasti astelin baaritiskille katsomaan, mitä siellä oli tarjolla. Baarimyyjä tuli kyselemään, että mitä nuorelle miehelle saisi olla. ”Mistä kaukaa mies on kotoisin”, myyjä alkoi udella. Ompa utelias, ajattelin, mutta vastasin kuitenkin, että Pudasjärveltä. ”Jopas sattui”, myyjä sanoi: ”Minun sisko on siellä sairaalassa töissä”.

Baaritiskillä ei ostoksia sitten tehty, hän kutsui minut asuntoonsa kaupan takahuoneisiin. Hyvin viihtyisä asunto, hieman kyllä ujostutti ja pakokauhu meinasi saada yliotteen. Rouva tarjosi kahvit ja leivokset ja juteltiin niitä näitä. Piti varmaan kovin poikasena, minä taas itseäni kovana kundina. Monet kahvit ja leivokset kävin siellä nauttimassa kevään aikana.

Marianpäivänä olimme mäenlaskussa naapurin tyttöjen kanssa. Vaaran päältä sai hyviä mäkiä, umpihangessa. Onneksi ei tullut isompia haavereita. Pääasia, että hauskaa oli, mitä nyt jos kaula-aukko hörp-päsi lunta, kun kaveri sukeltaa kinokseen. Mukavaahan se on, kun saa samanikäisten kaverien kanssa pemmeltää puhtaassa valkoisessa lumessa. Kun arki sitten tulee, ei se niin hauskaa ole se lumessa pahnaaminen sahan, kirveen ja mittakepin kanssa.

Eräänä päivänä työmaapomo tuli kyselemään, oltaisko kiinnostuneita propsin parkkuusta lanssissa joko iltasella, viikonloppuna, tai sitten, kun tukinajo loppuu. Sovittiin, että kokeillaan sitäkin hommaa.

Mutta kun on niin kovat yöpakkaset, tuleeko siitä mitään, parkki vain pirisee silmille. Ei käynyt aika pitkäksi, kun päivät sahasivat tukkeja ja propseja, sitten iltasella, ruokailun jälkeen parkkuulanssiin. Tukkipuut kaadettiin yhdenmiehen justeerilla (pukkuri). Sekin saha on ruotsalaista alkuperää. Tehokas saha, kun oppii sitä oikein käyttämään. Kun sitä päivän työntää petäjän kylkeen, kyllä se tuntuu illalla käsissä ja hartioissa.

Kevään airueet, kurkiaurat, peipposet ym. muuttolinnut saivat mielen levottomaksi. Huhtikuu alkoi olla loppupuoella, tiet muuttuivat loskaisiksi, lumi pehmeni, ettei se enään kantanut. Työ muuttui vaikeaksi, mutta savottakin oli kohta loppumassa. Kun hevosmies toi viimeisen kuorman lanssiin, sanoi hevosmies: ”Se on siinä”. ”Mitta päälle ja markat taskuun”, sanoi Urho Muotka, hevosmies. Seuraava päivä oli tilipäivä, lopputili ja lomarahat taskussa, kiero- roon se vähän väänti, kertyi sitä tuohtu ihan mukavasti. Mutta eteenpäin on elävän mieli, aamulla kampeet reppuun ja postiautoon. Tietysti Rovaniemelle oli kiire, siellä oli markkinat parhaillaan menossa, sieltä ostin tuoreita kampanisuja, maistuivat tosi hyviltä.

Talvisavotat olivat loppuneet, purouitot eivät vielä alkaneet, kestää ainakin pari viikkoa, ennen kuin purot aukenevat. Niinpä siinä sitten päätettiin nousta postibussiin, joka oli lähdössä Pudasjärvelle. Kotia on aina mukava tulla.

Upi

Pitkospuut Vitikkosaareen

Pitkospuut työn alla maaliskuun lopussa

Yhtenä meneillään olevan Livon harrasteet -hankkeen osana on rakentaa Vitikkosaareen Vastasuolle (jonka Pertun Yrjö on laittanut suojeluun) laavu ja pitkospuut suon poikki. Niinpä tuossa talven aikana rakentelin Pertun Einon ja Puhakan Raimon avustuksella laavun elementit, jotka siirrettiin Vitikkosaareen traktorilla ja kelkalla ja kasattiin sinne. Laavusta tuli ihan mukavan näköinen kun se myöhemmin keväällä valmistui. Tein myös vanhasta peräkärryn vanteesta tulenpitopaikan, jossa voi keitellä kahvia ja paistella vaikka makkarat.

Aloin syksyllä hyvissä ajoin polettamaan suota mönkijällä, että se kestäisi traktorin ja pystyisin linkoamaan lumet pitkospuureitin kohdalta. Sinne tulikin ihan hyvä reitti, joka

tasoittui lumella. Saatuamme laavun saareen alkoi siellä jo melkoinen kuhina, kun makkaranpaistajia ja muita ulkoilijoita ilmestyi paikalle.

Pitkospuureitin pohjalle aluspuuksi oli syksyllä ostettu puhelinpylväitä, joita katkottiin sopivan mittaisiksi. Niitä piti olla n. 600 kpl. Yrjön kanssa levittelimme ne traktorilla tulevan reitin viereen odottamaan kansilankkuja. Tarmon ja Kaukon saha alkoi viheltää maaliskuun alussa ja kansilankkuja syntyi n. 2000 metriä.

Meitä talkooporukkaa oli kumpanakin sahauspäivänä 6 miestä. Kaukon kanssa lankut siirrettiin Vastasuolle, jossa ne odottivat talkoolaisia. 26. päivä maaliskuuta aloitetaan naulaus, jos vain saadaan porukkaa koolle. Ja saatiinhan sitä, 18 miestä ilmaantui paikalle ja työt käyntiin. Vasaran pauke ja moottorisahan ääni täytti ilman. Välissä kyllä kuului iloisia naurun remahduksia, lieneekö joku murjaissut vitsin. Allekirjoittanut ei kerennyt paljon muuta kun huoltopuolelle kahvinkeittoon ja makkaran lämmitykseen talkooporukalle. Iloista porukkaa kävi kahvilla ja syömässä ja kiireellä takaisin töihin.

Reittiä valmistui sinä päivänä n. 450 m. Kuulutettiin seuraavat talkoot kahden viikon päähän eli 9.4 lauantaiksi. 8.4 päätettiin Aaron ja Einon kanssa käväistä vähän aikaa lyömässä pitkospuuta. Siinä kaputellussa saatiin reittiä jatkumaan n. 200 m. Reitillä olevaan kanavaan olin tehnyt sillan jo edellisenä päivänä.

Lauantaina 9.4 heti aamusta alkoi porukkaa ilmaantua taas talkoisiin, tehtiin nuotio kanavan reunalle ja alettiin töihin kahdella porukalla. Toinen porukka lähti kanavalta Matalakangasta kohti ja toinen jatkoi suolta kanavaa kohti. Iloinen meininki jatkui ja työt etenivät reipasta vauhtia, välillä käytiin kahvilla ja makkaraa syömässä ja takaisin töihin. Puolen päivän jälkeen reitti alkoi olla valmis.

Einon kanssa käytiin vielä viimeistelemässä ja nyt se on lopullisesti valmis käytettäväksi. Käytiin kävelemässä ja hyvä oli. Tietysti keitimme kahvit ja paistettiin makkarat laavulla (ihan lenkkareilla pärjäsi). Lintutorni on vielä reitin varteen tarkoitus pystyttää, ehkä ensi talvena. Otetaan reitti ahkeraan käyttöön ja laavu samoin. Saaressa on myös vessa, ettei tarvitse kuusen juuressa pyllistellä. Vaikka reitistä tuli vähän mutkainen, on se silti mukavan näköinen.

Porukalla talkoilu maittaa!

Tämä oli taas osoitus livolaisesta hyvästä talkoohengestä ja sosiaalisesta kanssakäymisestä.

Kiitokset talkoolaisille, jatketaan samassa hengessä!

Alpo (myös kuvat)

Lentopallon kyläsarja lähestyy!

Kun tätä kirjoitusta väsäilen on talven selkä pikkuhiljaa taittumassa. Pakkasia on ollut entivanhaseen malliin ja luntakin tullut niin, että on pitänyt talon katolle mulkoilla synkin ilmein ehtimiseen. Viikonloppuna sitten alkoi huoli katon jaksavuudesta painaa enemmän mieltä, kun parin päivän aikana lunta tuli 30 cm. Tänä talvena ei niin hirveästi kukaan ole jauhanut kasvihuoneilmiöstä. Se talvesta!

Kevät tekee tuloaan ja sen jälkeen sitten taas ihan uusi kesä monine tapahtumineen. Livolla on meininkinä järjestää jokakesäiseen malliin lentopallon kyläsarja. Tuleva tapahtuma on peräti juhlakyläsarja, sillä se on järjestyksessään peräti kymmenes kyläsarja mitä on Livolla perättäisinä vuosina pelattu.

Vuoden 2010 kyläsarja oli sikäli historiallinen että ensimmäistä kertaa kyläsarjan historiassa naisjoukkueita (9kpl) oli enemmän mitä miesporukoita. Aika näyttää että mikä on tilanne tulevan kesän tapahtumassa.

Olen laittanut Livokkaan suuntaan viestiä, että entiseen tapaan olen järjestämässä turnausta ilmoittautumisten vastaanottajana, otteluohjelmien tekijänä jne. Sen sijaan pelikenttien laitot annan mielelläni kokonaan muille. Kulvana kesänä voi olla että olen viikot töiden takia muualla kuin Pudasjärvellä ja olisi mahdoton tehtävä suoriutua kenttien laitosta.

Aiempina vuosina olen ottanut kesäloman siten, että olen voinut sen puitteissa käydä kenttiä laittelemassa, nyt näyttää ainakin tällä hetkellä sille että olen pois siitä hommasta, mutta en ole huolissani tilanteesta. Eiköhän Livolta löydy kenttämestari ja apulaisiakin tuekseen ja turvakseen.

Lentopallon kyläsarja 2010 (kuva: Miia Hemmilä)

Lentopallon kyläsarjan voittajat

Alla on lueteltu Livolla pelattujen kyläsarjojen voittajat. Sekä naisten että miesten sarjoissa on kiertopalkintoina Hempan pytyt (Heino Ruuskanen), joihin voittajajoukkue saa kiinnityksen. Kun joku joukkue saa **viisi kiinnitystä**, hän saa pokaalin omakseen. Kuitenkin ensimmäiset pokaalit kiertävät enimmillään vuoteen 2012 asti jolloin pokaalin saa omakseen se joukkue jolla on eniten kiinnityksiä, ellei pokaali siis ole löytänyt omistajaansa jo aiemmin. Miesten sarjassa ensimmäisen pokaalin sai omakseen MP-team vuonna 2008 viidennellä kiinnityksellään. Vuonna 2009 joukkue otti ensimmäisen kiinnityksensä uuteen pokaaliin.

Naiset: 2002 Livo

2003 Timpan Tytöt
2004 Timpan Tytöt
2005 Tiikerit
2006 Syke
2007 Mimmit
2008 Kimara
2009 Kimara
2010 Kimara

Miehet: 2002 Livo

2003 Livo
2004 MP-team
2005 MP-team
2006 MP-team
2007 MP-team
2008 MP-team
(uusi pokaali jonka saa omakseen 5:llä kiinnityksellä)
2009 MP-team
2010 Pökö

Kokko Timppa Livolta

Kuulumisia hankerintamalta

LIVON HARRASTEET -HANKE

ELY-keskus on tehnyt rahoituspäätöksen tästä hankkeesta. Omalla riskillä aloitettiin, ja kävi niin, että ELY-keskus ei myöntänytkaan rahoitusta bensan jakeluaseman kustannuksiin. Katsoi toisin kuin Jommar, että hankinta ei ole yleishyödyllinen hankinta. Ilmaiseksi pitäisi antaa tankata, jotta hankinta olisi yleishyödyllinen.

Emme ole olleet tyytyväisiä päätökseen, muttemme myöskään virallisesti valittaneet päätöksestä.

Päätös viipyi sen verran, ettemme pystyneet hyödyntämään talven hiljaista aikaa keittiön remontoimiseen. Sen remontin arvo on sen verran suuri, ettemme uskaltaneet sitä aloittaa enää omalla riskillä. Remontti odottaa siis seuraavaa hiljaisempaa aikaa eli kesän yli menee.

Livolaisittain hanke on edennyt kuitenkin hyvin. Livon metsästysseuran innokkaiden talkoolaisten voimalla suokohde vastasuolla alkaa olla valmis. Ei siis muuta kuin pitköksia myöten retkeilemään kaikki suon ystävät!

Seuraavana on suunnitelmassa rakentaa koulun rantaan laituri ja hankkia laituriin veneet ja kanootit, jotka ovat kyläläisten, mökkiläisten ja matkalaisten käytettävissä alkavana kesänä, tulvan laskettua.

Hankkeen rahoitukseksi on neuvoteltu Pudasjärven Osuuspankin kanssa 10 000 euron laina, josta ensimmäinen nosto on nostettu huhtikuussa 2011. Toivottavasti päästään kohta anomaan ensimmäistä maksusta ELY-keskuksesta, jolla sitten taas päästään hankkeessa eteenpäin.

IKÄIHMISTEN LOMAPÄIVÄT -HANKE

HYVÄN ELÄMÄN PALVELUITA
KOLMANNELTA SEKTORILTA

Ikäihmisten lomapäivät –hankkeelle on alkamassa jatkoa Pudasjärven kaikilla kylillä. Työpetari ry eli entinen Pudasjärven työttömienyhdistys on hakemassa rahoitusta hankkeelle. Pudasjärven kaupunki on jo omalta osaltaan tehnyt hankkeeseen myönteisen päätöksen.

Tämän hankkeen avulla Livollakin osa lomapäivien suunnittelutyöstä saataisiin hanketyöntekijän tehtäviksi. Se helpottaisi omalta osaltaan talkootyötä, jota Livolla tarvitaan ja tehdään jatkuvasti todella paljon.

LIVON SEUROJENTALON KUNNOSTUS

Alkavan kesän aikana voitaisiin vielä kunnostaa seurojentalon ulkoverhous ja ikkunat sekä hankkia uudet ulko-ovet. Jos löytyy urakoitsijoita, jotka olisivat halukkaita jättämään tarjouksia ulkoverhouksen uusimisesta puineen ja töineen, niin heitä pyydetään ottamaan yhteyttä Livokkaan hallituksen jäseniin.

Hankkeeseen on saatu rahoitus Suomen kotiseutuliitto ry:ltä.

Anni-Inkeri

Minnan päiväkirja 9.6. - 20.7.2001

Päiväkirjamerkintöjä Alaskan työharjoittelusta jatkuu..

TF 19.6.2001

Ilurinkoinen, ihana aamu, lämmintä + 11 astetta.

Oli tosiaankin ilvan ja lämmön puolesta mahtava päivä. Muuten ei ollutkaan. Greg saanoi aamulla, että päivän Jimmyn mukaan päiväksi. Samalla hän varoitteli, että voi tulla paljon kävelmistä. Minähän siihen vain totesin, että mikäpä sen hienompaa.

Minähän olin jo pahoitellut kumpainen valmiina lähtemään, mutta edotin ja edotin ainakin kaksi tuntia alakerrassa tekemättä mitään. Kun Jimmyllä ei näyttänyt olevan kiire nihinkään vielä sittenkään, niin menin glyker-taan lähtimään tietokoneella aikani kuloksi. Ja ajattelin tietysti, että ne köy minut sitten häätölelmässä, kun en lähdön aika. Näillä kiirini vielä tarkkaamaan alakerrassa, että onko Jimmy kadonnut.

Näkymiä Davisien poroaidalta

Parin, vai ehkä jo kolmenkin, tunnin päästä mennessäni taas alakertaan, niin sain laulla, että Jimmy ja Nick ovat jo menneet, eivätkä ne olleet mulle heksanneet saava mitään. Suoraan sanottuna mulle keitti! Olivat sitten vielä sillä reissulla nähneet taas karhunkin aika läheltä sekä myslähärkin. Voihan Nihoni! Jii on hyllä varmaan vaan hyödyllään, että en sille reissulle pääsytäkään...

Sitten Greg kuitenkin valitti, että mennään kaikki parin tunnin päästä poroaidalle hieman kuumiin ja lähdetään sitten samalla reissulla vastaan Jimmyä ja Nickiä. Minähän siihen totesin taas, että jee, kaikki toive ei sitten ole vielä menestyksään. Mutta, heh heijaa, oli sekin reissu. Suurin osa ajasta tehtiin poroaidalla paljon ei mitään (hieman lopetettiin hiekkaa, järkevää kumppeita yms.) ja sitten, kun lupaila lähetettiin vastaan peikoa, niin ne kehoi tulla meitä heti vastaan. Voihan raivo!

Siinäpä se olikin tämän päivän selke. Oti!

Mulla lämmintä oli vielä + 17 astetta.

KF 20.6.2001

Lämpulla oli ilma aurinkoinen ja lämmintä oli + 10 astetta. Carrie lähti tänään parin viikon lomalle kotikouluilleensa.

Lämpulla hävisin aamupalan syönnin jälkeen pestäilemässä muutamia kortteja koti-Suomeen ja ostamassa pari lisää. Sitten lähetin Suzanne, Dyne, Kerry, Tammy ja minä taasien kasvienkeruureissulle. Sillä reissulla vierähtikin sitten kolme päivää. Ensinnäkin tarkasti parista paikasta joidenkin ihmellisten "lähettimien" elämänsä elon ja kunnan. Niitä oli kiinnitetty peijuksoihin ja käsittämättä ne viittasi lämpötilaa. Seuraavaksi me sitten peijyimme muutamain telpan, joiden tarkoituksena oli rajata alue (20 m x 100 m suuruisen), josta arvetaan sattuumanvaraisesti muutama niitä 1 m x 0,5 m kehoisia pöytäjä, mistä kaikki poroille maittavat kasvit taas kerätään.

Kun tulimme takaisin keittiin, niin Greg kertoi, että muutama päivä sitten mulla senturilla oli nähty yleinen jätkä. Normaalisti niitä ei kuulemma täälläpäin ole. Eli, että oli ollu siinä nähdä se otis! Minä muuten olin näköni nähtä tällaisissa tulissa pöytäjä, mutta se taisi olla vain lähinnä minun mielikuvituksen tuotetta... Mikä lie uskaravallioinen liuta ollut? Ehkä vähän tullut mitään erikoisia otuksia vielä nähtyä tai glpäättään muuttamaan elukoita. Sitten kyytyksessä istuessani olen nähnyt kaksi kettua, kolme jännän näköistä oravaa ja mielettömän määrän hieviä. Hieviä suorastaan asustavat poroaidalle meidän tien varrella, parhaimmillaan on näisin kasketta yhteen suuntaan menneissämme kahlehdan hieviä. Alaska on muuten niin kiva paikka, sillä täällä ei ole kuulemma ellenkaan kääreitä ja kärsäisiä!!

Mulla lämpötila oli + 7 astetta.

Olen tässä funksinut, että näyttäisi kukaan se mittari todellakaan oikein, sillä minun mielestäni osuiminen on lämpömittari kuin mitä mittari saanee. Mittari on hyllä aika ylläällä, joten se voi tietenkin vaihtaa osiaan. Mulla hyllä täällä tietenkin hieman vilpisevää on kuin Suomessa, vaikka samoilta leveysasteilla lähtäkäänkin. Tähän vilpisevyyteen ja harmaisuuteen on kuulemma taasien ajynä tuo meri: kosiit kylmenpiä ja talvet leudompia kuin esimerkiksi Suomessa Fairbanksissa.

TO 21.6.2001

Torstai-aamu valkeni aurinkoisena ja lämpötila oli + 8 astetta.

Tämä päivänä päästiin lopultakin sitten käsittelemään pergia oikein urakalla. Ensinnäkin edettiin tapahtumaa kumppeet valmiina tuihtaus ja vasta neijäitä päästiin aloittamaan huommat Davisien poroaidalla. Kellätsin jouduinme ensin hieman edettelemaan ennen kuin pääsimme aloittamaan (jos ei muuta täällä ole oppinut, niin ainakin edettävään...).

Ensinnäkin osa poroista ajettiin isomasta aidasta ensimmäiseen, hieman pienempään, takaisin. Sitten taas osa poroista ajettiin seltä seuraavaan hieman pienempään takaisin. Tämä tehtiin yhteensä kolme tai neljä kertaa, kunnes pieni osa poroista oli sitten pienimmässä taskussa, josta käsiteltynä oli tarkoituksella alkua. Mulla oli ensin kaksi "uloskäyntiä" vaatimille, hieville sekä härille, toinen oli Davisin peijoon ja toinen meidän peijoon. Mulla kun väkeli ei ollut tarpeeksi, niin meidän "uloskäyntiä" jätettiin loppu kuululle ja siirryttiin käyttämään vaan yhtä. Vaselle oli oma "uloskäyntinsä".

Käikö vaatimet, hievat ja härät laskettiin, rekottamattomat porot rekottettiin (tällä porot rekottetaan vain kerran, tästä merkinnä "koko" piltaasi), suurin osa hievaista laskettiin (tällä lasketaan otamalla hievaatka kirekset pois) ja urospeijonit laskettiin myös sarret. Myös vaatimilla laskettiin sarret, jos ne olivat vahingoittuneet. Myös muuta tietoa otettiin glös, esim. onko muuta näkyviä rikoja tai sairauksia, onko vaatimella uurtet sekä piltaannumero ja jatuu joskuskin tapahtumissa.

Alaskalaisten porojen pilta oli leveydeltään noin 5 cm.

Minä merkitsen ja piltaan vasan, Suzanne auttaa ja ottaa tiedot ylös

Minä olin koko ajan vasen puolella. Sillä me merkittiin jokainen vasa Davisin merkillä, katsottiin sen sukupuoli, pilattiin ja punnittiin se sekä tarkastettiin, että onko

"Käsitelty" vasa juoksemassa va-pauteen! Kolme kuollutta vasaa...

mitään päälle päin näkyviä viikoja tai sairauksia. Useimmiten muita toimenpiteitä mitä me tehtiin, niin oli peikkinaisen sarven tai sarvien halkaisu. Vasija ei rohottu. Meheksen teko heräin oli helpoa, sillä meillä oli käytettävissä leikkurit, jotka leikkasivat V:n muotoisen jalan pois korvasta.

Mycös pöllöillä oli oma "laitteensa", jolla se laitettiin korvaan. Davisin pillat ovat väriltään sinisiä ja niissä on toisella puolella vuosiluku (01) sekä nelinumeroinen numerosarja ja toisella puolella nimi D.A.V.I.S. Ne olivat huomattavasti kevyempiä kuin mitä me Suomessa käytämme. Pöllä laitettiin peron väsentä korvaan, jos se oli naaras ja oikeaan korvaan jos se oli uros.

Shardsin sarvusesti katosi vajaan jouduttuun lepettamaan, sillä toiselta oli katkennut niskaa ja toiselta jalkaa. Yhksi vasa oli joutunut luvasta toisen jalkoihin aidoissa. Minulle suurta surua tuotti myös vastasyntynyt pieni musta vasa, jolla oli valkeainen turvan päätä, sillä sen emo ei löytänyt sitä enää. Emo saattoi tietysti vielä olla aidan sisälläkin, sillä emme käsitelleet haiklia perjia, vaan ne joutuivat jäämään ilman ruokaa ja vettä vielä toiseksiikin yöksi aitaan. Täällä ei yhden peron elämällä ole paljon arvoa, eikä usommankaan.

GE 22.6.2001

Perjantai-aamu valkeani aurinkoisena ja lämmintä oli + 10 astetta.

Greg herätti värgneen laumansa yhdessäni aikoihin. Tuntuu myhemmin olimme jo matkalla Davisin peräaidalle. Oli selvisi, että laulavasti karhu oli yrittänyt vieraita yön aikana aidoissa, sillä suurin osa peroista oli pääsyt karhuun. Davisin pöppöä ei vielä ollut, mutta odotamme heitä juotimme ja syötämme perot. Aidoista löytyi myös yksi pieni vastasyntynyt vasa kuolleena ja peljettuna.

Sitten alkoi päivän jännittävin osuus, sillä saimme aittapöytäseurasta kuulla helikopteri vaurontunnusta jalkien kokeksi perot taas takaisin aitaan. Se oli lyhyt miedöntä katseltavaa! Davisin pöppö saattaisi saapua vasta jo kahden aikoihin ja vasta silloin pääsimme aloittamaan käsittelyn. Saimme myös vierasta, sillä to-karvoja tuli seuraamaan toshujamme... Ohjelmaa teko oli aloitettu jo laulemalla laulella, jolloin karvoja olivat olleet myös paikan päällä seuraamassa perjen käsittelyä. Amerikan tessä on tarkoitus joskus sitten tulevaisuudessa esittää koe- ja takiröyhäilyä. Arvailaan kuka palavasti haluaa sitten saada heikon nauhasta?!

Tässä porot ovat jo kaha-aitojen sisäpuolella helikopterin paimentamana.

tallomiksi ja toimiksi. Ei ole ihmeikään, että niitä tervennettä pölyä oli niin paljon.

Kahden päivän aikana perjia käsiteltiin vajaat 800 kappaletta.

Illalla sitä ei muuttanut pölystä aihua harmaaksi ja sumuiseksi, varmaan alkanut sataamaan. Lämpömitta oli + 10 astetta.

GE 23.6.2001

Alkoi juhannusjuhlat eivät oikein suosineet pölyä, sillä tänään aamuna satoi vettä ja lämmintä oli + 10 astetta.

Herätkin hymyinen aikoihin, sain aamupalan ja tulin siitä hirtteistä hyyästä ruutuksesta niin väsyneeksi, että minulla ei jaksanut ottaa heti pienet tirsat... Ohj, että miten uskaloin vielä tirsat ottaa, niin oli se, että laulin Gregillä, että tänään ei päästä käsittelemään perjia luonon sattu takia.

Kun selvisi ruokasta aamusta, niin lähtekin lopulta kaitalle sähköpostina päiväkirjani osan 1. Siinä olikin hommaa kerrassaan, sillä meidän käytettävissä oleva kone ja yhteys eivät ole maailman nopeimmat ja jos vielä yhteys päättyi, niin ei paljon naurata. Siinä kuitenkin sen tehtyä ja sitten päätin, että lähden "kaupungille" hieman kiertelemään ja katselmaan, että mitä täällä tapahtuu näin juhannuksena. Valitettavasti missään "juhannusjuhlaan", sillä se oli juuri kerinnyt loppua. Toiset olivat ehtyneet jollekin musiikifestivaaleille, mutta muuta suurempaa juhannuksen juhlintaa täällä ei tänä päivänä löytynyt.

Kiertelin siis aikani kulkua kauppoissa ja ostelin jo hieman tuihtaisiin. Tällä kertaa minun tuihtaiseni eivät vain taida olla kunnossa, sillä täällä hintataso on todella korkea. Ihän eri laadissa kuin halvoissa Liettuassa. Kävin myös hakemassa hieman esitteli Nomena sellaista vierailijoiden keskuksista sekä vierailin paikallisia pienessä museossa. Otsi-kerroksen jälkeen hiljaisiin vielä rannalle, jossa löysin mukavasti ison mentitähden.

Ihän ment sitten ihan alitietoisesti, videolta katsellessa ja hieman kirjettä kirjoitellen.

GE 24.6.2001

Lauanella oli jo totuttuun tapaan harmaata, lämmintä vain + 7 astetta.

Näihin peräti hymyyn, mikä suorastaan järkytti matkailijoita. En mitään muuta, että milloin olen niin pölyä mukavasti aamulla.

Tänään en sitten tehnyt suorastaan mitään. Päivä meni kameja järjestellessä (minä en tajua! Kun minä tänne tulin, niin minulla ei varmasti ollut näin paljon tavaraa!), vaatteita pesessä, kirjittelössä kirjettä ja kortteja ja muuten vaan alijälissä. Sen verran siinä kuitenkin itseäni otettiin niskasta kiinni ihksella, että lähden muiden matkaan, kun ne lähtivät seuraamaan paikallista juhannusvieraita

Dexter-baari keskellä ei mitään.

Dexter-baariin. Baari sijaitti perheidalle menevän tien varressa ja se oli aikanaan ollut Nytt Enspindin käymäläpaikka. Tui paremminkin toinen samassa paikassa ollut samanniminen baari, tämä rakennus oli uudempi. Se oli pieni ja savainen paikka, jossa riippui vinttikotta katosta ja viiniköijöttöjä dollareita oli ripustettu kehystettynä seinille ja kattoon. Siellä oli myös neijä peukoa soitteluunsa "saluunamusiikkia". J.E.H.H! Minä tykkäsin paikasta, mutta minun pää ja silmät ei. Paikka ei liian savainen.

Vuoden kyläläinen 2010 – Yrjö Perttu

Yrjö perheineen pääsiäisenä 2011.

sa Mairen ja Yrjön kanssa.

Pääsiäisen aikana Pertussa oli vilskettä, kun kaikki tytöt olivat tulleet käymään: Mirja ja Timo sekä Sonja ja Arttu, Mervi ja Johannes sekä Jasper ja Aleksandra, Päivi ja Mika ja nuorin Paula. Yrjöstä on mukava peuhata lastenlasten kanssa ja niinpä usein pihalla kuuluikin lasten suusta sana UKKI.

Joulun alla valittiin taas vuoden kyläläinen. Tällä kertaa valituksi tuli Pertun Yrjö. Ansioita oli monia, joista päällimmäiseksi nousi kyläläisten auttaminen niin traktorilla kuin ilman sitä.

Yrjö ja Maire ovat työssä aamu aikaisesta ilta myöhäiseen. Työtä karjatilalla riittää ja nyt, kun kevät koittaa on yötä laitettava jatkoksi, jotta aika saadaan riittämään.

Loman Maire ja Yrjö osaavat ottaa lomana ja usein he suunnataavat etelään tyttöjen luokse tai tunturiin hiihtämään ja unohtamaan arjen kiireet. Jenni - mummi asuu samassa taloudes-

Yrjö ja Aleksandra

Alpo (myös kuvat)

Perhekeskusyhdistyksessä tapahtuu

PUDASJÄRVEN PERHEKESKUSYHDISTYS RY

Perhekeskusyhdistys on kaikkien pudasjärvisten perheiden oma yhdistys. Yhdistyksen tarkoituksena on edistää lapsiperheiden hyvinvointia Pudasjärven alueella, kehittää yhteisöllistä vanhemmuutta sekä muuta perheiden hyvinvointia edis-

tävää toimintaa. Perhepalveluita kehitetään yhteistyöllä, jossa vapaaehtoisuuteen perustuva auttaminen on keskeisellä sijalla. Päämääränä on täydentää paikkakuntamme nykyisiä viranomaistoimintaan painottuneita perhepalveluita.

Yhdistyksen toiminta on tullut näkyväksi lähinnä projektien kautta. Tällä hetkellä yhdistys hallinnoi Elämäntapa-projektia, joka kestää vielä ensi kevääseen saakka. Elämäntapa-projektissa on etsitty työ- ja toimintamahdollisuuksia pudasjärvisille työnhakijoille ja perheille, joissa toinen vanhemmista on ilman työtä.

Tänä keväänä yhdistyksessä on oltu koordinoimassa tuettuja perhelomia Pudasjärvisille perheille Solaris-lomien kautta. Kymmenen perhettä saa edullisesti viikon loman Summassaassa Keski-Suomessa juuri ennen koulujen alkua elokuussa. Tarkoituksena on jatkaa tuettujen perhelomien järjestämistä myös jatkossa.

Yhdistys/Elämäntapa-projekti ja kansalaisopisto järjestävät pääsiäisen jälkeen Yhdessä Elämään-tapahtuman, jossa Anne Eskelinen tulee kertomaan yhteisöllisestä kasvatuksesta eli kuinka kasvatusvastuu on vanhemmilla mutta koko kylä kasvat-
taa! Silloin laitetaan myös ”hyvä kiertoon” eli haastetaan jokainen tekemään hyviä tekoja lähimmäisilleen – naapuria voisi auttaa vaikkapa nurmikon leikkuussa, hän voi puolestaan auttaa minua lasten hoidossa.

Tulevaisuudessa, kenties jo ensi syksynä, yhdistys kokeilee pitkälti vapaaehtoisvoimin toimivaa lapsiparkkia.

Tule mukaan toimintaan – liity jäseneksi - ota yhteyttä vaikkapa pj. Ulla Ekdahliin, umek-dahl@gmail.com tai 044-5792480 tai sihteeri Mira Kemppaiseen mi-ra.kemppainen@pudasjarvi.fi tai 044-0849799.

Mira Kemppainen

Pudasjärven Perhekeskusyhdistys ry / Elämäntapa-projekti

Varsitie 7 puh. 044 084 9799 www.perhekeskusyhdistys.fi
93100 Pudasjärvi puh. 044 579 2480 info@perhekeskusyhdistys.fi

Elinkeino-, liike- ja ympäristökeskus

Vipuvoimaa
EU:lta
2007-2013

Apua kotitalouksiin

Kylätalkkari (maisemanhoitotyöt, metsien harvennukset, halonteko...)

Tänä keväänä on palkattu kylätalkkariksi livolainen Aimo Illikainen. Hänen työsuhteensa alkoi ma 18.4.2011 ja kestää 18.9.2011 asti. Kylätalkkaria saa tilata kotitalouksiin Alpo Turpeiselta, joka kokoaa työvuorolistat Aimolle. Alpon puh.. 0400-243 142.

Kylätalkkarin tuntihinta asiakkaalle on 7 €/h ja jos Aimo käyttää omaa tai kyläseuran moottori- tai raivaussahaa, niin peritään lisäksi 1 €/h konekorvaus. Aimon työaika on 6 tuntia päivässä.

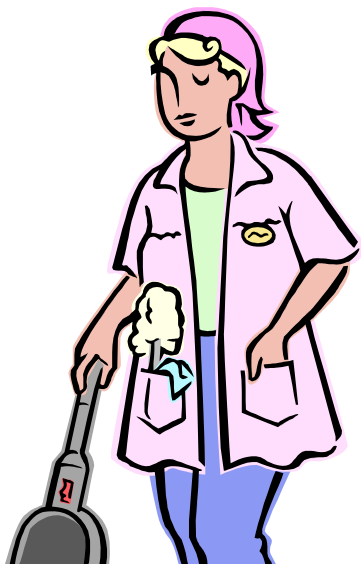

Aimo Illikainen työssään kylätalkkarina kesällä 2007

Kotiapu (siivous, leipominen, ruoanlaitto, asiointiapu, lastenhoito...)

Monen vuoden tauon jälkeen toimii Livolla kotiapu. Livolainen Martta Nevala on aloittanut Livokkaan työntekijänä 11.4.2011. Työsuhde on kirjoitettu tässä vaiheessa puoleksi vuodeksi eli 10.10.2011 asti. Kotiavun työvuorolistat on luvannut koota Sonja Törmänen, jolta Martan työpanosta saa tilata. Sonjan puh. 044 - 999 6309.

Kotiavun tuntihinta asiakkaalle on 9 €/h ja lisäksi matkakorvaukset, jos kotitalous sijaitsee etäällä Livon koulusta. Martan työaika on 8 tuntia päivässä. Siivous- yms. kotitalousapua voi tilata joko puolikkaan tai kokonaisen päivän eli 4 tai 8 tuntia päivässä. Toivomme, että saisimme lisää asiakkaita, joiden luona Marttaa tarvitaan säännöllisesti joka toinen viikko tai kerran kuukaudessa.

Kotiapu toimii nyt palkkatuen turvin ja on siksi edullisempi asiakkaalle kuin vapailta markkinoilta hankittu palvelu. Asiakas pystyy hyödyntämään maksamansa tuntihinnan kotitalousvähennyksenä verotuksessa.

Jos asiakkaita on riittävästi ja myös heitä, joilla on oikeus palveluseteliin, voidaan Martan työsuhdetta jatkaa kesän jälkeen suorana tuettomana työsuhteena. Tällöin joudumme nostamaan tuntihintaa, mutta siihen soveltuu sitten palveluseteli, joka setelin saajalle korvaa tuntihinnasta 12 €/h. Jos siis Livolla on henkilöitä, jotka tarvitsevat siivous- ja muuta kotitalousapua ja jotka ovat oikeutettuja saamaan palvelusetelin, kannustamme syksyyn mennessä anomaan Pudasjärven kaupungilta palveluseteliä siivoukseen. Näin voitaisiin Livolla ja Livon lähialueilla päästä sellaiseen tilanteeseen, että alueella toimisi päätoiminen siivoaja, jonka palvelukset olisivat alueen asukkaille myös edullisia. Livokas on kiinnostunut toimimaan tässä välikappaleena. Jos siis palvelulle on riittävästi kysyntää, niin palvelu saadaan tapahtumaan.

Anni-Inkeri

Toimitus vinkkaa isille, että Martan kalenterissa olisi vielä jokunen päivä vapaata ennen äitiinpäivää... Moni äiti olisi varmasti iloinen puhtaasta kodista tai pestyistä ikkunoista äitiinpäivälahjaksi!

Nuorten eräleiri 25. – 29.7.2011

Pudasjärven riistanhoitoyhdistys yhdessä Livokkaan ja Livon metsästysseuran kanssa järjestävät nuorten eräleirin Livon koululla kesällä 2011 11 – 15 –vuotiaille.

Leirin tarkoituksena on opettaa nuorille erilaisia maastossa liikkumisentaitoja sekä varustautumista metsästys-, kalastus- ym. reissuihin ja käyttäytymistä luonnossa. Myöskin suunnistustaitoja pyritään opastamaan.

Leirin aikana annetaan metsästäjäntutkintoon tähtäävää koulutusta 13 tuntia ja leirin lopussa voi suorittaa metsästyskortin. Tutkintoon voi osallistua myös kurssin ulkopuoliset.

Leirin hinta on 105 euroa. Maksu sisältää:

- kyydin Kurenalta Livolle ja takaisin
- käynnin Ranuan eläinpuistossa lippuineen
- ruoan leirin aikana.
- majoituksen: makuupussit ja aluspatjat mukaan
- Metsästäjäntutkinnosta menee erillinen maksu. Maksu on 20 euroa.

Leirille ilmoittautuneille lähetämme tarkemman ohjelman leirin sisällöstä. Lisäksi leiriläisten vanhemmille on keski- viikkona 27.7. klo 18 alkaen tarjolla nokipannukahvia ja makkaroita.

Eräleiriläiset vuosimallia 2010.

Leirille tulee ilmoittautua 26.6. mennessä Alpo Turpeiselle, puh: 0400 – 243 142. Leirille otetaan 25 leiriläistä ilmoittautumisjärjestyksen mukaan.

Leirin tukijoina ovat myös Pudasjärven kaupunki, Pudasjärven seurakunta sekä Pudasjärven Osuuspankki

Nuorten lentopallopainotteinen kesäleiri 29. – 31.7.2011

- Livon koululla alk. pe 29.7.2011 klo 18.00, päättyen su 31.7. noin klo 16.00
- Hinta 32 €/hlö; sis. vakuutuksen, pe - su päiväruoat, ilta- ja aamupalat, iltamakkarat, suihkun ja majoituksen (omat petivaatteet ja pefletit mukaan)
- Myös kyläläisten ja mökkiläisten lapset mukaan, halutessa voi yöt viettää kotonakin
- Kaikki 10 – 15 -vuotiaat tytöt ja pojat taidosta ja asuinpaikasta riippumatta mukaan
- Lentopallon alkeita, pelejä, yhdessäoloa, uintia, makkarapaistoa, ym.
- Vaihtovaatteet ja peseytymisvälineet sekä reipasta mieltä mukaan
- Ilmoittautuessasi ilmoita henkilötunnus vakuutusta varten sekä lapsen että huoltajan puhelinnumero
- Leirille otetaan 25 leiriläistä ilmoittautumisjärjestyksen mukaan
- Ilmoittautumiset ja tiedustelut 20.7. mennessä; Kauko Tervonen puh. 040 – 571 2457

Lentopalloleiriläiset vuosimallia 2010.

Järj. PuU/LP-jaosto ja Livokas Ry

Vesiasiaa Livojoelta

Livojoen tila on luokiteltu erinomaiseksi. Luokittelu on tehty Livojoen kalaston, pohjaeläinten, piilevien sekä niitä tukevien vedenlaatutekijöiden perusteella. Livojoki on luokiteltu osana vesipolitiikan puitedi-
rektiivin ja sitä toteuttavan kansallisen vesienhoitolain toteutusta.

Kaikki joen valuma-alueella tapahtuva toiminta vaikuttaa omalta osaltaan Livojoen tilaan. Erinomaisen tilan säilyttämiseksi myös jatkossa valuma-alueella tapahtuvasta toiminnasta aiheutuva kuormitus on saatava mahdollisimman pieneksi. Maa- ja metsätalouden vesiensuojeluratkaisujen tehostaminen sekä haja- ja loma-asutuksen jätevesijärjestelmien kuntoon saattaminen ovat tärkeässä osassa Livojoen erinomaisen tilan säilyttämisessä.

Kiinteistöjen jätevesien käsittely kuntoon

Puutteellinen haja-asutuksen jätevesien käsittely, niin vakituisesti asuttujen kuin loma-asuntojenkin osalta, näkyy ensimmäiseksi omassa lähirannassa. Puhdistamattomina jätevedet aiheuttavat muun muassa vesistöjen rehevöitymistä ja leväongelmia sekä haju- ja ympäristöhygieenistä haittaa. Jätevesien käsittely pelkästään saostussäiliöissä ei ole riittävä menetelmä, vaan jätevesien käsittelyä niiden jälkeen tulee tehostaa. Poikkeuksen tekevät ne vaatimattomasti varustellut kiinteistöt, joihin vesi kannetaan tai pumpataan käsin. Näillä kiinteistöillä syntyvät vähäiset jätevesimäärät voidaan jatkossakin johtaa käsittelemättöminä maahan.

Ympäristönsuojelulaki ja sen nojalla annettu jätevesiasetus säätelevät jätevesien käsittelyä. Sekä lakia että asetusta on täydennetty haja-asutuksen jätevesien käsittely osalta maaliskuussa 2011. Olennaisimmat muutokset aikaisempaan verrattuna ovat jätevesien käsittelyvaatimusten kohtuullistaminen sekä poikkeamismahdollisuuksien täsmentäminen. Jätevesiasetuksen vaatimuksista on pääsääntöisesti vapautettu kiinteistöillä vakituisesti asuvat omistajat, jotka ovat täyttäneet 68 vuotta lain voimaan tullessa. Lisäksi säädösmuutoksilla on tarkennettu ns. sosiaalisia perusteita, joiden perusteella kunnalta voi hakea viiden vuoden mittaista vapautusta vaatimusten täyttämistä. Lain siirtymäaika pidennettiin kahdella vuodella eli vuoden 2016 maaliskuuhun saakka.

Mikäli kiinteistöllä on tarvetta ryhtyä nykyisen jätevesijärjestelmän tehostamiseen tai kokonaan uudelleen rakentamiseen, on ensisijaisen tärkeää palkata kiinteistölle puolueeton ja ammattitaitoinen suunnittelija. Suunnittelija auttaa juuri kyseiselle kiinteistölle parhaiten soveltuvimman ja edullisimman puhdistusmenetelmän valinnassa sekä laatii järjestelmän toteuttamista varten tarvittavat suunnitelmat. On kaikkien etu, että haja-asutusalueiden jätevesien käsittely saatetaan kuntoon!

Kalastotietoa Livojoelta

Livojoen koskien kunnostusten jälkeen Livojoen arvokalasto on vähitellen elpymässä ja luonnossa syntyneiden taimenten tiheydet ovat kasvaneet 2000-luvun alussa. Luonnossa syntyneitä taimenenpoikasiasia on tavattu joen yläosalta Livon Vääräkoskelle saakka.

Metsähallituksen uittovelvoitteiden päätyttyä vuonna 1998, istutusmäärät ovat hieman laskeneet. Istutuksista huolehtii nykyisin PVO-vesivoima. Taimenta istutetaan vuosittain kolmevuotiaina hieman alle 400 kg, joka vastaa lähes 200 yksilöä. Harjukset istutetaan nuorempina, joten istutusmäärätkin ovat suuremmat. Harjusten istutusmäärät ovat vaihdelleet viime vuosina 25 000 ja 60 000 yksilön välillä.

Kalastusta ja saaliita on seurattu mm. kirjanpitokalastajien avulla. Eniten Livojoelta on viime vuosina saatu haukea, jonka osuus saaliista on ollut noin 52 %. Taimen edustaa kirjanpitokalastajien saaliista 2,2 %:a ja harjus 3,4 %:a. Taimenen kilomääräinen saaliis per käyntikerta on vähentynyt johtuen ilmeisesti istutusmäärien kutistumisesta. Kalastuslupia myydään nykyään Livojoelle keskimäärin 743 kpl/vuosi.

Livojoelle on siirretty myös lohia "Vaelluskalat palaavat Iijokeen"-hankkeen yhteydessä vuosina 2009 - 2010. Lohien ylisiirron tavoitteena oli selvittää radiolähettämiä apuna käyttäen, voidaanko aikuisia lohia

siirtämällä voimalaitospatojen yli, käynnistää luonnonpoikastuotanto Iijoen rakentamattomilla keski- ja yläjuoksulla. Livojoelle siirretyistä 30 lohesta 9 siirtyi pysyvästi Iijoen pääuomaan. Kuusi lohta piipahti Iijoessa, mutta palasi takaisin Livojokeen. Lohien lisääntymistä seurattiin Livojoella kolmella koskialueella ja niissä kaikissa havaittiin lohien lisääntyneen luontaisesti.

Pohjois-Pohjanmaan ELY-keskuksen toteuttaman *Tiedottamalla parempaan vesien tilaan* –hankkeen edustaja on tavattavissa Livolla kylien lentopallotapahtumassa lauantaina 23.7.2011. Asukkaat voivat tulla kyselemään mieltä askarruttavista haja-asutuksen jätevesiasioista tai vesistöjen tilaan ja kunnostukseen liittyvistä asioista.

Lisätietoa

Tiedottamalla parempaan vesien tilaan –hanke

projektipäällikkö Tanja Honkela, puh. 040 – 350 8123 (jätevesiasiat)

asiantuntija Eero Hiltunen, puh. 040 – 7530 868 (vesistökuunnostus- ja kala-asiat)

Työpetari ry

Työpetari ry (ent. Pudasjärven työttömien yhdistys) on peustettu vuonna 1998. Vanhat toimitilat sijaitsivat Pietarilassa, kunnes reilu vuosi sitten yhdistys sai käyttöönsä vanhan suojeluskuntatalon, Suojalinnan. Siellä historian siipien havinan keskeltä löytyy monenlaista toimintaa. Peruseriaatteena yhdistyksellä on työllistää pitkäaikaistyöttömiä.

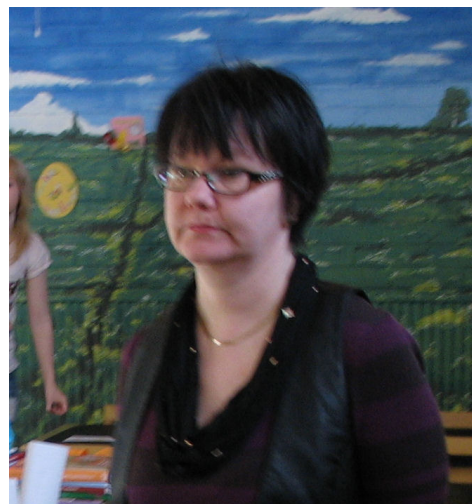
Yhdistykseltä saataviin palveluihin kuuluu pienimuotoista kipparointia, eli avustamista, siivousta, halon-tekoa yms. ja useat tahot ovat löytäneetkin yhdistykseltä saatavat palvelut.

Kirpputorille otetaan vastaan lahjoituksena ehjiä vaatteita, astioita ja huonekaluja. Asukastuvan kahvioita on jälleen viritelty käyttöön ja asukastuvalla voi käydä myös lukemassa päivän lehdet.

Talvisin yhdistys ylläpitää Pietarilan rannassa avantoa, joka on saanut suuren suosion ja, josta aletaan kysellä heti syksyllä.

Työpetari ry hallinnoin virkistysuimala Puikkarin kahvion tiloissa toimivaa Hommat Puikkarissa-hanketta. Normaalin kahviotoiminnan lisäksi sieltä voi tilata kahvituksia ja myös ruokailuja pienelle tai suuremmallekin ryhmälle ja arkisin lounastiloissa tarjoillaan lounasta seisovasta pöydästä.

Paikalliset yritykset antavat myös oman panoksensa yhdistyksen toimintaan kannatusjäseninä ja jäsenkorttia näyttämällä saa hyödynnettyä yritysten yhdistykselle tarjoamat alennukset.

Satu Piri-Tihinen on Työpetari ry:n puheenjohtaja (Kuva: Mira Kempainen)

Jäsenille järjestetään erilaisia tapahtumia ja viriketoimintaa yhdessä muiden yhdistysten kanssa.

Satu Piri-Tihinen

Illikaisten sukutapaamisjuhla Livolla kesällä 2011

Illikaisten sukujuhlaa on paljon haluttu ja toivottu. Eniten toivovien joukossa on ollut ihmisiä, jotka ovat aikoinaan joutuneet lähtemään kukin eri syistä pois kotiseutuiltaan. Kuitenkin useammat käyvät loma-aikoina kotiseudulla, kuten myöskin jo eläkepäiviä viettävät ihmiset. Ruotsiin aikoinaan menneet ovat monet olleet yhteydessä. Minulla oli jokin aika sitten Ilmoitus Iijokiseudussa ja Kuriirissa, joka ilmestyy Ranualla ja Posiolla. Sen pohjalta on ollut jonkin verran yhteydenottoja. Huomasin kuitenkin hyvin pian, ettei sukujuhlaa voi rajata tiettyyn sukuhaaraan. Sen verran voinen raottaa verhoja, että kerron että kuuluun sekä äidin että isän puolelta Illikaisiin. Mikä monia vieläkin harhauttaa.

Juhla on tarkoitettu vapaamuotoiseksi. Juhlaksi, missä ihmiset tapaavat sekä juttelevat, kuten myöskin tutustuvat sellaisiin sukulaisiin, joita ei ole ennen tavannut taikka muutoin tuntenut. Tämä olisi ensimmäinen sukujuhla, mutta toivottavasti ei samalla viimeinen.

Siellä voisi myöskin keskustella Illikaisten sukuseuran perustamisesta. Kuten myöskin sukukirjan teosta, tutkittua sukuaineistoa uskon olevan riittämiin, vain päivitykset tähän päivään joiltakin osin puuttuu. Illikaisten sukujahan on Pudasjärven ja Ranuan lisäksi kaikkialla kuten, myöskin maamme rajojen ulkopuolella.

Sukuamme on itseni lisäksi tutkineet mm. Paavo Lohvansuu, Osmo Kuopusjärvi, Heikki Puolakka, Eero Annanpalo, Anneli Kotisaari, Sulevi Romppainen ym. Tavoitteenani, jollei kaikkia, niin ainakin osan näistä henkilöistä kertomaan vastaamaan juhlaväelle esille tulleeisiin kysymyksiin.

Ajatukseni olisi, että juhla olisi su 10.7.2011 Livon koululla alkaen n. klo 12.00.

Juhlatapahtuma aloitettaisiin mahdollisesti kirkossa käymällä, jonka jälkeen siirryttäisiin juhlapaikalle. Tapahtuman suunnitteluun sekä toteuttamiseen tarvitaan aktiivisia ja innokkaita ihmisiä. Tämä on suunnitelma. Asiasta tarkemmin lehdessä toukokuulla.

Raimo Illikainen

Toimitus huomauttaa, että juhla on päätetty pitää Livon koululla 10.7.2011. Kaikkia, jotka ovat kiinnostuneet osallistumaan juhlaan pyydetään ilmoittautumaan 10.6.2011 mennessä seuraavasti:

- Raimo Illikainen puh. 0400 – 510 747 tai sähköpostitse kalervo60@gmail.com
- Eeva Mäntykenttä puh. 040 – 8418 177 tai eeva.mantykentta@hotmail.com

Illikaisten suvusta tietoa

Vuonna 1788 12. joulukuuta pidettiin perunkirjoitus Liikalan Perintötilalla N:o 3 Sotkajärven kylässä asukas **Matti Antinpoika Liikasen** jälkeen, joka oli edellisessä syyskuussa kuollut. Häneltä jäi ensi aviosta **Pieta Laurintytär Siiran** kanssa, pojat **Matti, Heikki** ja **Lauri** sekä tyttäret **Juliaana** ja **Marketta**, joka viimeainnuttu oli vuosi sitten kuollut, sekä jättänyt jälkeensä miehensä talokas **Taneli Puhakan**, Kollajan kylästä, kanssa pojat **Matin** ja **Juhon** sekä tyttäret **Briitan** ja **Annan** kaikki vajaavaltaisia, joiden holhoojaksi heidän enonsa perintötilallinen **Matti Illikainen** lailliseen määräykseen asti nimettiin.

Mutta tytär Juliaana, joka vielä elää, on naimisissa uutistilallisen Kurkikylästä **Salamon Kallioisenahon** kanssa ja nyt läsnä oleva edellä mainittujen lailliseen ikään tulleiden lasten kanssa (toisesta aviosta viisi lasta).

Liikalan 2/9 manttaalin talo 333 Riikintaalaria 16 killinkä (arvioitu 6000 Kuparitaalarin mukaan) - 5 hevosta - 14 lehmää -40 poroa sekä mm. 3 poronpulkkaa valjaineen.

-Tällöin ilmoitti vanhin poika **Matti**, että hänen isänsä **Matti Antinpoika Liikanen**, testamentilla 20. huhtikuuta 1786, oli siirtänyt hänelle Illikaisen 1/6 manttaalin hankintamaan Kollajan kylässä sillä esipuheella, että hän ei isänsä kuoleman jälkeen tule perimään mitään irtainta eikä kiinteää omaisuutta, minkä vuoksi hänelle ei myöskään mitään isänperintöä panna. Mainittua testamenttia luettaessa varasi leski **Tiina Paavontytär** avoimen puhevallan Laill: vaatia osaansa Illikaisen talon kauppahinnasta.

Matti Matinpojalla ja hänen vaimollaan oli kolme poikaa, **Matti, Paavo** ja **Antti**, jotka ovat saaneet nimensä isänsä, äidinsä ja isänsä isän mukaan ja heidän isännyytensä aikana Illikaiseen syntyi kolme taloa.

Paavo Lohvansuu

Livon maa- ja kotitalousnaisten kuulumisia

Maatalousnaiset ovat tänä vuonna viettäneet hiljaiseloa. Käsityöillat ovat tältä talvelta jääneet... Onkohan se vanhuus jo tullut? Olemme kuitenkin pitäneet perinteiset kokoukset ja pikkujoulun.

Keväällä siivoamme talkoilla tienvarret Livolla ja päättäjäisiä vietämme talkoiden jälkeen.

Kesällä laitamme jonkin verran juhlia, lentopallopäivä varmaan kuuluu kesän tapahtumiin.

Pitänee katsoa miten syksyllä jatkamme – vieläkö jaksamme vierailla ja viettää käsityöiltoja. Aika näyttäneen sen.

Hyvää kevään jatkoa ja Aurinkoista kesää kaikille!

Naisten puolesta,

Livon maa- ja kotitalousnaiset kokoustamassa Livon koululla 27.4.2011.

Ulla

Ikäihmisten lomapäivien kevät 2011

Tänä keväänä olemme saaneet pitkästä ajasta vetää Ikäihmisten lomapäivät ilman ”Sirpan hanketta”. Asia tuntuikin ensin hieman isotöiseltä, mutta kevät on mennyt kaikin puolin hienosti.

Tammikuussa Pertun Aaron johdolla väki teki varpuluutia, heinäkuussa mietimme tulevia aiheita sekä askartelimme paperinarusta lumihuutaleita, maaliskuussa teimme pääsiäisaskarteluna ikkunakuvioita Konon Niilon johdolla ja kevään viimeinen kerta oli Törmäsen Sonjan vetämänä kehräystä. Viimeisellä kerralla saimme myös vieraaksi Nurmela Lahjan, joka esitteli hienoja koiran ja lampaan villoista kehrätyistä langoista tehtyjä kutomuksia. Olivat kuulemma sitten niin pehmoisia ja kauniita kutomuksia.

Vas.: Terttu kehrää, Toini auttaa.
Ylh.: Irma kehrää värttinällä, Lahja seuraa, taustalla Lahjan kutomuksia.
Oik. Irma, Aaro Terttu ja Taimi varpuluudan teossa.
Alla: Esko, Taimi, Irma, Niilo ja Maila ikkunakuvioiden teossa.

Kehräyskuvat: Lahja Nurmela

Vaikka enää ei ole ollutkaan hanketta tukena, niin olemme viettäneet hyvien aiheiden ja oman kylän monitaitoisten vetäjien kanssa monta mukavaa päivää. Syksyksi vielä aiheita riittäisi, mutta vieläköis päivät ihmisiä kiinnostavat, sillä vieraileva väki vähenee koko ajan. Jokainen päivä myös vaatii melkoisen voimainponnistuksen työntekijöiltä ja talkoolaisista.

Vieläkö siis Ikäihmisten lomapäiville on tarvetta jatkossa?!

Äitienpäivä 2011

*Tervetuloa äitienpäiväkahveille Livon Koululle
äitienpäivänä 8.5.2011 klo 17.*

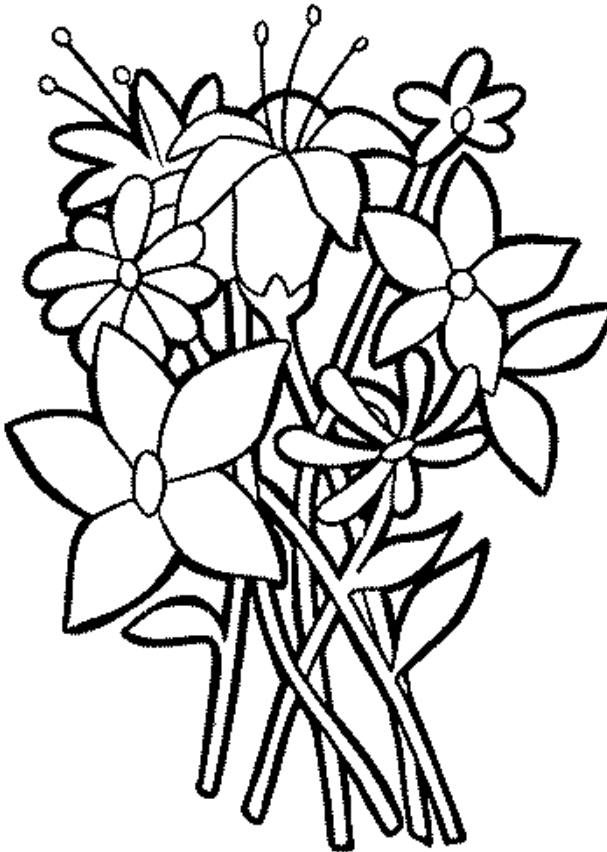

Lastennurkka

Miltä tuntuu, kun lumet sulavat ja nurmi alkaa pilkottaa. Lehtipuukin jo pian vihertää ja lintu visertää. Vesi puroista solisee ja jäät joesta pois vie kohisten. Merkki se on, nyt kevät tullut on. Ensimmäiset kevään kukkaset alkavat kukkia. VÄRITÄ KUKAT.

Enää on vain pieni hetki siihen, että kesäloma koululaisilla alkaa ja voi viettää kesää vaikka nurmikolla loikoillen ja leppäkertun puuhia katsellen. VÄRITÄ KUVA.

Toukokuu toi tullessaan kesän,
lintu rakensi keväällä pesän.
Lapset kesälomalle rientää
syksyä varten voimia kerää.
Nyt on aika levätä ja leikkiä,
kesäpäivästä nauttia,
siis nautitaan kesästä,
hyttyset ovat tulleet pois pesästä.
Mukavaa kesää kaikille!

Hierontaa

Hieron teitä kesällä 2011 alla olevina päivinä:

Keskiviikko	18.5.	klo 10 - 19
Torstai	19.5.	klo 9 - 18
Perjantai	20.5.	klo 9 - 16

Keskiviikko	15.6.	klo 10 - 19
Torstai	16.6.	klo 9 - 18
Perjantai	17.6.	klo 9 - 16

Maanantai	4.7.	klo 10 - 19
Tiistai	5.7.	klo 9 - 18
Keskiviikko	6.7.	klo 9 - 16

Keskiviikko	27.7.	klo 10 - 19
Torstai	28.7.	klo 9 - 18
Perjantai	29.7.	klo 9 - 16

Keskiviikko	17.8.	klo 10 - 19
Torstai	18.8.	klo 9 - 18
Perjantai	19.8.	klo 9 - 16

Anne Puhakka työn touhussa.

Hieronnat maksavat yhä vain:

▪ osahieronta (30 min)	20 €
▪ puolihieronta (50 min)	25 €
▪ kokovartalohieronta (90 min)	40 €

HUOM:

vuoden 2008 alusta tuli käyttöön peruutusmaksu eli varatun hieronta-ajan peruutus tulee tehdä viimeistään yhtä vuorokautta aikaisemmin. Jos aika jää perumatta, lähetään peruutusmaksu, mikä on puolihieron- nasta 12,50 euroa ja kokohieronnasta 20,00 euroa.

Ajanvaraukset voitte aina tehdä Livokas ry:n kautta (p. 050 – 5520 280), käymällä Livokkaan kioskilla tai soittamalla suoraan minulle (p. 040 – 592 3292).

Anne

Ilmoitustaulu

- ✓ Seuraava Livon Sanomat ilmestyy elo - syyskuun vaihteessa. Jos haluat kirjoituksesi yms. lehtemme, toimita se Tietotuvalle tai Minnalle **HEINÄKUUN** loppuun mennessä. Toivoisimme juttujen tulevan ajoissa lehden teon helpottamiseksi. Jos Sinulla on jotain kysyttävää, ota yhteyttä Minnaan.
- ✓ **Suoramyyntin tilityspäivät sekä kirpputorin vaihto- ja tilityspäivät ovat kesällä 2011 kolmen viikon välein:** la 7.5., la 28.5, la 18.6., la 9.7., la 30.7. sekä la 20.8. **Pieniä muutoksia voi vielä tulla. Kannattaa tarkistaa nettisivuilta tarkat päivät.** Lisätietoja sekä varauksia kirpputorille ja suoramyyntiin voit kysellä Minnalta (040 - 504 9663).
- ✓ Saatavilla kesäksi edelleen:
 - aikuisten T- paidat 12 €
 - lasten T-paidat 10 €
- ✓ Livon historiikirjan *Elettiinhän sitä ennenni – Livon kylän neljä vuosisataa* toinen painos on myyty loppuun. Toiveenamme olisi saada jossakin vaiheessa kansalaisopiston kurssi, jolla kirja päivitetäisiin ja virheet korjattaisiin. Tämän jälkeen kirjan kolmatta painosta voisikin alkaa suunnittelemaan.
- ✓ Livon koululla olisi asunto vuokrattavana! Mikäli olisit kiinnostunut vuokraamaan sen, niin ota yhteyttä Livokkaan hallituksen jäseniin.
- ✓ Mikäli Livokkaan työntekijätilanne hyvä vielä elokuun ajan, niin kesäaukioloajat voivat jatkua elokuun loppuun saakka. Ilmoittemme tarkemmin, mikäli näin tapahtuu.
- ✓ Tonnityöläisiä otamme yhden kesäksi 2011. Puhakan Anne tulee työskentelemään koululla heinäkuun kaksi viimeistä viikkoa.
- ✓ Lojuuko nurkissasi tarpeettomia, pikkuvikaisia naisten polkupyöriä?! Mikäli haluat päästä niistä eroon, niin lahjoittaisitko Livokkaalle, niin me korjaisimme ne Livokkaan käyttöön.
- ✓ Muistathan, että Livon koululla on monipuolinen lääkekaappi, josta löydät mm. allergialääkkeet ja kyypakkaukset heti mukaasi. Tule tutustumaan kaapin sisältöön!
- ✓ Vuokrataan puutarhajyrsintä Livon alueella pientä korvausta vastaan puh. 0400 – 243 142.
- ✓ Suunnittelemme kesäperjantaille Koululle peli-iltaa, jossa voisimme porukalla pelata vanhoja leikkejä, lentopalloa, nelimaalia yms. Kaikki mukaan viettämään porukalla aikaa hauskojen leikkien merkeissä!
- ✓ Livokas on ilmoittanut kiinnostuksensa osallistua Lapsi- ja nuorisopoliittinen kehittämistyö – hankkeen järjestämään ”toimintapäivään”, jossa ”työllistetään” nuoria päiväksi (5 – 6 h) kylän toimintaan mukaan. Mikäli päivä toteutuu, se tulee olemaan kesäkuun loppu puolella.
- ✓ Tarvitsemme mahdollisesti Karhunveistoviikolle lisää yöpymisvaihtoehtoja Livolle. Mikäli Sinulta löytyy vapaa mökki tai huone, niin ota hetimiten yhteyttä: 040 – 5049 663.
- ✓ Mikäli kiinnostuneita löytyy tarpeeksi, niin voimme järjestää Livolla kevään ja kesän mittaan Zumbaa kaikenikäisille useamminkin. Lisäinfoa asiasta voi kysellä nrosta 045 - 631 6361 tai sähköpostitse: minnakarppinen2@gmail.com ja ilmoittaa samalla kiinnostuksensa.

Palveluita

Maan-, soran- ja puunajoa, lumitöitä

Yrjö Perttu 0400 – 917 950

Sisustus(laatoitus)- ja kirvesmiestyöt, puunajo, polttopuuta

Jarmo Puhakka 0400 – 805 601

Poronlihaa

Eero Niemi 040 – 511 9266

Taksi

Sami Konttila 040 – 537 4668

Rakennuspiirustukset (mökkit, saunat, asuinrakennukset)

Eero Niskasaari 0400 – 243 158

Hiusten leikkaus, luomuperunaa

Anni-Inkeri Törmänen 040 – 545 7162

Sahaus, puutavara, polttopuut, muhat, puunajo

Kauko Juutinen 0400 – 294 454 Tarmo Tolonen 0400 – 188124

Traktori- ja kaivurityöt

Pekka Törmänen 040 – 535 5834

Livojoki Camping

Ranuantie 1405, 044 - 272 2230

Mansikoita, perunoita

Hannu Nissi 040 - 414 6118

LVI- työt

Urpo Uusi-Ilkainen 040 – 523 6683 Esa Uusi-Ilkainen 0400 – 697 176

Leivonnaisia, kakkuja

Ulla Salmela 040 – 526 1897

Saha- ja höylätavaraa, polttopuuta

Arvo Laakkonen 040 – 5491348

Hierontaa

Koulutettu hieroja Anne Puhakka 040 – 592 3292

Rahtikuljetukset ja maansiirto

Matti Luokkanen 040 – 586 2067

Kulkurin Hopeapuoti Ay

Minna 045 – 631 6361 Tiina 040 – 503 2891 Liisa 0400 – 496 107

www.kulkurinhoapepuoti.com

Kotikampaamo Ritun hius

Hakosaarentie 11, Livo

Ritva Murtoniemi 050 - 355 0943

Livolla tapahtuu

Maanantaisin kouluaikoina klo 10 - 13
Seurakunnan Perhekerho Livon Koululla

Maanantaisin 30.5.2011 asti klo 19
Kuntoklubi Livon koululla

Torstaisin 12.5.2011 asti klo 17 –
Seurakunnan Tappikerho Livon koululla

Pe 29.4.2011 klo 19 - 20
Zumba kaikenikäisille Livon koululla

Su 1.5.2011 klo 12 - 15
Vappuhulinat Livon koululla

Ti 3.5.2011 klo 12 – 14
Terveystienhoitajan vastaanotto Livon koululla

Ke 4.5.2011 klo 17 –
Maa- ja kotitalousnaisten tienpientareiden siivoustalkoot

To 5.5.2011 klo 18.00 – 21.00
Kansalaisopiston pajukurssi Livon koululla

Su 8.5.2011 klo 17 -
Äitienpäiväkahvit Livon koululla

La 14.5.2011 klo 10.00 – 16.30
Kansalaisopiston pajukurssi Livon koululla jatkuu

Su 15.5.2011
Vesiosuuskunnan vuosikokous Livon koululla

Ke 18. – Pe 20.5.2011
Hierontaa Livon koululla

Ke 18. – La 21.5.2011
Karhunveistoviikko Livon koululla

Su 29.5.2011 klo 14 –
Kesän aloitushartaus Livon koululla (Kimmo Helomaa ja Jukka Jaakkola)
-kioskin kesäaika alkaa

Pe 10.6.2011 alkaen klo 19
Peli/leikkiperjantait Livon koululla

La 11.6.2011
Yksityistilaisuus Livon koululla (voi vaikuttaa Livon koulun aukioloaikoihin)

Ke 15. – Pe 17.6.2011
Hierontaa Livon koululla

Ma 4.7. – Ke 6.7.2011
Hierontaa Livon koululla

Su 10.7.2011
Illikaisten sukujuhla Livon koululla

La 23.7.2011 klo 9 -
Lentopallon kyläsarja ja kesäpäivä
- Tilaisuudessa Tiedottamalla parempaan vesien tilaan –hankkeen edustaja tavattavissa
- Päivän aikaan zumbaa Talolla (ei vahvistettu)

La 23.7.2011
Tanssit seurojentalolla

Ma 25. – Pe 29.7.2011
Nuorten eräleiri Livon koululla

Ke 27. – Pe 29.7.2011
Hierontaa Livon koululla

To 28.7.2011 klo 18.45 – 20.45
Yleiset onkikilpailut Livon koululla

Pe 29. – Su 31.7.2011
Lentopalloleiri Livon koululla

Ke 17. – Pe 19.8.2011
Hierontaa Livon koululla

La 20.8.2011
Maa- ja kotitalousnaisten retki Ämmänsaareen

Kauppispojat kauppaavat kauppa-autostaan
maanantaisin ja torstaisin

Muistakaa aina seurata ilmoitustauluja ja kotisivuja
(www.livo.fi), sillä tapahtumakalenteri elää jatkuvasti!

*Aurinkoista kesää kaikille;
kyläläisille, mökkiläisille ja Livon Sanomien lukijoille!*

